

Beeld Flop verkocht als kroonjuweel

Chem&tech en Leuven NanoCentre opende zijn deuren, de kinderziekten lijken vergeten. De reis van flopgebouw naar kroonjuweel.

1968. Het ging hard tegen hard onder de slogan "Leuven Vlaams, Walen buiten." Twee jaar later was de splitsing officieel.

Lees verder op [pagina 5](#)

FOTO Universiteitsarchief

Weinig interesse voor strikte scheiding bachelor en master

Uitzonderingen dwingen tot studiehervorming

Studievoortgang doet stof opwaaien aan de KU Leuven. Het voorstel om een strikte scheiding tussen bachelor en master in te voeren, kan op weinig bijval rekenen. "De scheiding veroorzaakt te veel studievertraging,"

NAOMI BONNY,
MARGOT DE BOECK EN
RODERIK DE TURCK

Op de Onderwijsraad staat opnieuw de zogeheten harde knip op de agenda. Deze maatregel is reeds in Nederland ingevoerd en bepaalt dat studenten niet aan hun master mogen beginnen zonder hun bachelor volledig te hebben afgerond.

Het voorstel komt als reactie op de doorgedreven flexibilisering, waardoor studenten met het creditsysteem hun traject volledig zelf kunnen bepalen. Zo zijn er een aantal gevallen waarbij studenten hun master afronden, maar voor de derde keer buizen op een vak uit de bachelor.

"De harde knip gaat te veel collateral damage met zich meebrengen"

DIDIER POLLEFEYT,
VICERECTOR ONDERWIJS

Peter Lievens, decaan aan de faculteit Wetenschappen, is vertrouwd met die problematiek: "Nu zijn er een aantal schrijnende situaties waar studenten een masterdiploma krijgen, als ze geslaagd zijn voor hun bachelordiploma."

Op veel bijval kan het agendapunt niet rekenen. "We moeten cijfermatig onderzoeken hoeveel collateral damage een harde knip met zich mee brengt," vertelt Didier Pollefeyt, vicerector Onderwijsbeleid. "Een harde knip riskeert te veel studenten studievertraging te laten oplopen die uiteindelijk toch het diploma binnen een redelijke termijn behalen."

Voorstellen inzake de harde knip worden volgens de vicerector "vaak sterk gestuurd door een aantal tragische gevallen die we allemaal kennen." Toch vindt Pollefeyt dat "voorstellen voor een harde of hardere knip gebaseerd moeten worden op algemene cijfers en niet op percepties die te sterk gestuurd zijn door uitzonderlijke situaties."

Persoonsvorming

Heel wat professoren aan de universiteit zijn het met de vicerector eens. "Het invoeren van een harde knip leidt tot studieduurverlenging en dat is uit den boze," aldus Lievens van de faculteit Wetenschappen.

Jo Tollebeek, decaan van de faculteit Letteren, wijst op een aantal praktische bezwaren: "Aan onze faculteit zijn vele masteropleidingen eenjarig. Dat maakt een harde knip moeilijk. Ook financieel is het vervelend: je krijgt enkel kinderbijslag als je 27 studiepunten opneemt. Er zou dus eerst een wetswijziging moeten gebeuren."

Ook Steven Eggermont, programmadirecteur Communicatiewetenschappen, is geen voorstander van de harde knip. Toch betreurt Eggermont sommige gevolgen van het creditsysteem en de bijhorende vrijheid voor de studenten: "De onderwijsvisie van de KU Leuven gaat om persoonsvorming. Dat doe je door een opleiding en niet door een opeenstapeling van afzonderlijke vakken."

Daarom pleit Eggermont voor een zachte knip, waarbij een student pas de masterproef kan opnemen als hij de

vooropleiding voltooid heeft. Zo krijgen studenten een duidelijk signaal als ze niet goed bezig zijn. "De kans dat je je masterproef niet tijdig afrondt, verdubbelt in onze opleiding als je nog vakken uit de bachelor opneemt," voegt Eggermont toe.

Te veel hooi

De KU Leuven werkt bovendien nu al met bepaalde voorwaarden. Zo kunnen studenten niet aan de master beginnen tenzij ze minder dan 66 studiepunten verwijderd zijn van hun bachelordiploma.

Lees het vervolg op pagina 4.

"In een aantal gevallen krijgen studenten hun masterdiploma krijgen, als ze hun bachelor hadden gehaald"

PETER LIEVENS, DECAAN
WETENSCHAPPEN

FOTO Bart Hevelen

STUDENT
Interview
Niclaus,
alcoholexpert **3**

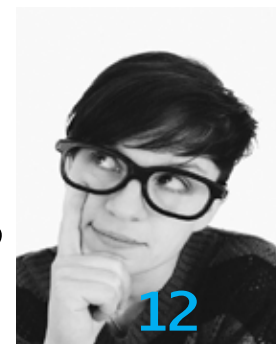

FOTO Thomas van Hoey

INTERNATIONAAL
Vreemdgaan in
Taiwan **6**

FOTO Tinto

SOCIAAL
Eén op vijf
studenten
depressief?

12

CULTUUR
Daem,
de wachtende
schrijver

FOTO Anneleen van Kuyck

Opinie

Splinter

Rozenman

Zolang ik al in Leuven woon (en waarschijnlijk al veel langer) loopt er in de stad een man rond die 's avonds rozen verkoopt; zoals in zoveel steden. Hij verkoopt z'n bloemen aan wie ze maar wil hebben: jongens die een goedkoop romantisch gebaar willen maken naar hun meisje, meisjes die willen doen alsof iemand een romantisch gebaar naar hen heeft gemaakt, balorige types die voor de lol zo'n bloem kopen. Dat laatste heb ik een keer gedaan.

Ik zat met vrienden in een café en besloot voor één van hen een roos te kopen. Zo'n roos kostte me twee euro (het geld kreeg ik overigens dubbel en dwars terug want een zekere Wim vond het zo'n lief gebaar van mij dat hij ons de rest van de avond trakteerde). Maar goed, twee euro. Ik rekende toen uit: een roos moet die man zo'n vijftig cent kosten. Hij maakt dus €1,50 winst per verkochte roos. Als hij zo'n twintig rozen verkoopt op een avond, heeft hij dus dertig euro verdiend.

Dertig euro is geen vetpot. Zeker niet als je bedenkt dat hij elke dag van 18:00 tot 0:00 in de stad is om zijn bloemen te slijten. Dus dacht ik: die man heeft daarnaast nog een baantje. Hij moet ploeteren om rond te komen, heeft 's ochtends en 's middags een gewone baan en 's avonds verkoopt hij voor een extra zakcent bloemen. En dan nog zo jolig zijn elke avond. Bewonderenswaardig vond ik dat.

Misschien doet die man wel niets 's ochtends en 's middags. Is het enige wat hij doet bloemen verkopen. Maar dat kan niet. Tenzij hij in een louche netwerk zit en zijn rozenverkoperij alleen maar een dekmantel is. Dat hij zijn bloemen krijgt van iemand – iemand aan wie hij zo veel verschuldigd is dat hij het doet ook. Dat hij niet anders kan dan doen wat die persoon van hem verlangt.

Een tijdje terug werd ik in mijn zij gepord door de rozenman. Of ik een roos wilde kopen. Ik greep de gelegenheid aan om hem te vragen wat hij voor zijn rozen betaalt. Hij was wat ontwijkend en biechtte uiteindelijk op dat hij ze kreeg van iemand anders. Een bloemist? Nee, iemand anders. Wat hij 's middags deed? Geen antwoord. Daarna liep de rozenman weer weg.

Het is vreemd om te beseffen dat iemand slachtoffer is van mensenhandel. Iemand die je elke week ziet en die je met een kluitje in het riet stuurt als hij je iets probeert te verkopen. Iemand die dag in dag uit dronken studenten moet trotseren om een beetje geld te verdienen. En misschien heeft die man het niet helemaal op een rij en brengt hij als dagbesteding maar rozen rond – houdt dat hem van de straat. Of op de straat. Misschien heeft hij een partner die goed verdient. Wie weet vindt hij gewoon ontzettend leuk om irritant te zijn en belachelijk gemaakt te worden.

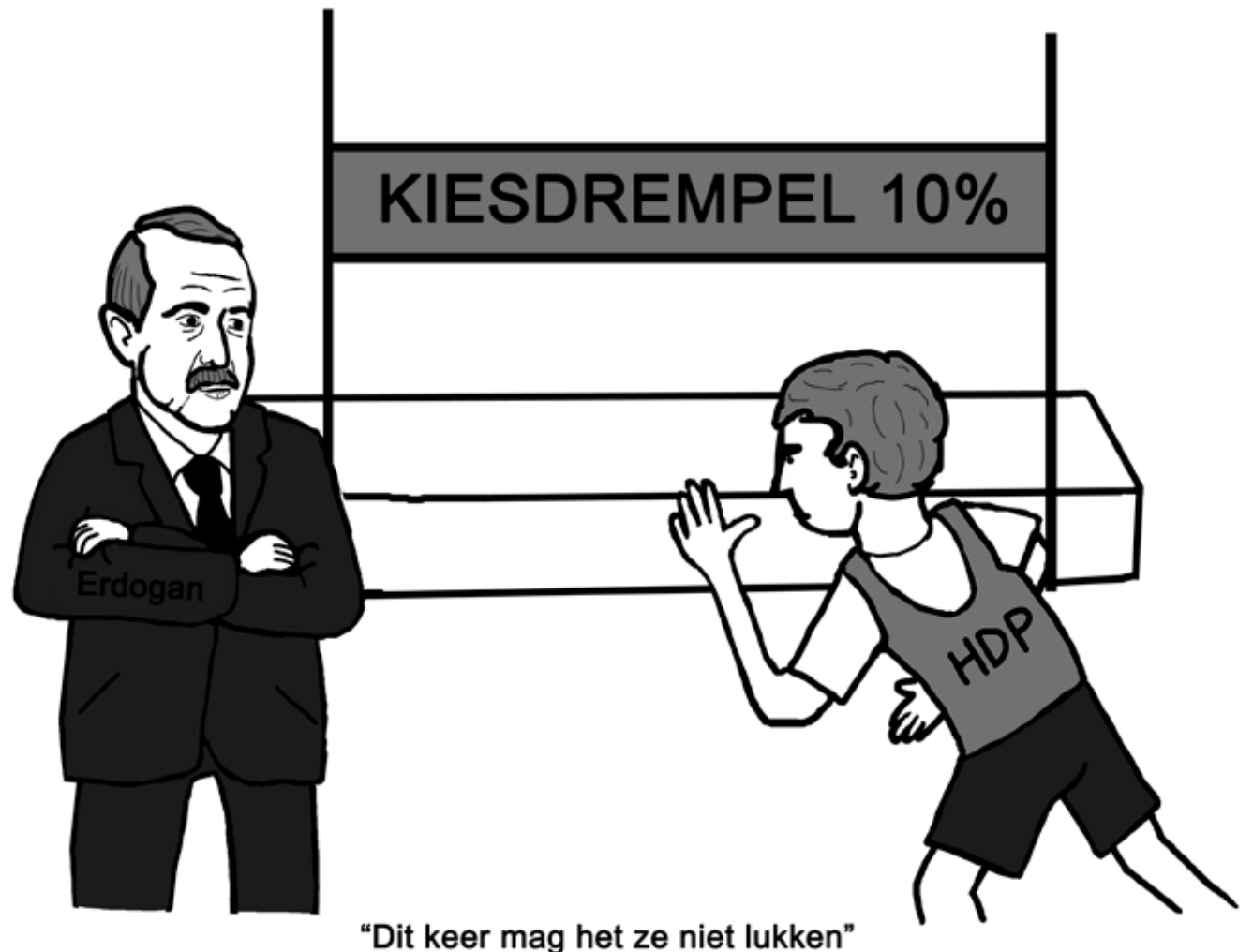
Hoe het ook zij, het kan geen kwaad om eens stil te staan bij het verdienmodel van rozenverkopers en nachtwinkels. En al kun je er verdomd weinig tegen doen – laat die mensen op z'n minst op wat begrip rekenen.

JOES MINIS

De Splinter bevat een persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Cartoon van de week

TURKSE PARLEMENTSVERKIEZINGEN

Deze week werpt Guillaume Deprez een blik op de actualiteit.

Editoriaal

Er is altijd een alternatief

"L'homme est condamné à être libre," schreef de altijd inspirerende Sartre. Simplistisch uitgelegd: je moet altijd keuzes maken en die verantwoordelijkheid afschuiven is niemand gegund.

Op naar vorige dinsdag. Craig Calhoun, Director of London School of Economics, geeft een lezing over solidariteit. Een statige man, met een titel waar je onmiddellijk ontzag voor moet hebben. Alsof de opeenvolging van woorden op zichzelf de nodige gravitas overbrengt.

De lezing laat weinig ongemoeid. De link tussen cosmopolitanisme en *Sea and the City*. De klassenmaatschappij van de Frequent Flyers en veranderende opvattingen over solidariteit. Wereldburgers en de blinde vlekken van sociologie. Allemaal komt het aan bod.

Het interessantste komt evenwel pas in het interview dat volgt (zie p. 20): "Het belangrijkste van sociologie is het steeds opnieuw aantonen dat andere keuzes mogelijk zijn."

Pijnlijk, want als leider van een van de meest prestigieuze universiteiten van de wereld, kan ook Calhoun niet ontsnappen aan de prestige-economie die alles in het hoger onderwijs reduceert tot een eendimensionale ranking. Die bovendien nog eens sterk gecorrelleerd is met het geld dat uitgegeven wordt per student. Maar, zo stelt hij met een schoorvoetende stoutmoedigheid, die vele academici kenmerkt: "Er is altijd een alternatief."

Gelijk heeft hij. Te vaak houden we onszelf voor dat het niet anders kan, dat de weg die we ingeslagen zijn, de enige mogelijke weg is. In deze mondigende en vrijgevochten tijden zijn we blijkbaar toch te onzeker en comfortabel om andere opties serieus te nemen. O ironie.

De gevolgen van zo'n beperkt blikveld zijn legio. Van jongeren die al het perspectief verliezen en meer risico lopen op depressie (zie p. 13) tot diezelfde studenten die slikken dat hun inschrijvingsgeld verhoogt onder leuk klinkende boutades als "besparen om te investeren in de toekomst (copyright Hilde Crevits)." Alsof er geen andere besparingsmogelijkheden zijn in een begroting waar minder dan 2 procent naar het hoger onderwijs gaat (trouwens een stuk onder het OESO-gemiddelde, maar geen andere optie zeker?).

Ik vraag me trouwens af of de Leuven Vlaams beweging van 1968 zoiets getolereerd zou hebben. Die *boys* en *girls* gingen met plezier overnachten in de cel om hun communautaire overtuigingen te laten zegevieren (zie p.5). Helden. Niet omdat ze per se gelijk hadden, maar omdat ze het lef hadden zich vol overgave in te zetten voor iets wat ze als verbetering zagen.

Verdere voorbeelden liggen voor het rapen. Studenten die zo geobsedeerd zijn met hun diploma dat ze plagiëren om toch maar wat meer punten te behalen (zie p. 3). Alsof leven zonder een

diploma of met een minder aantrekkelijk Latijns zinnetje op dat diploma zo een ramp zou zijn.

Een universiteit die een andere onderwijsorganisatie steeds uitstelt omdat... Wel, ik heb eigenlijk geen idee. Onlangs vertelde een decaan me dat professoren meer tijd steken in examineren dan doceren. Hilarisch, toch? Maar wees gerust, het rectoraat heeft een werkgroep opgericht, dus het zal wel in orde komen.

Ik pleit hier niet voor een Sturm und Drang-houding die koppig elke andere mening negeert. Dat we beslissingen nemen in onderlinge dialoog is goed. Toch laten we ons - zelfs in discussies - te vaak overtuigen dat er slechts één reële optie is. Zo'n discours is nefast, want het stelt dat je gedachten geen andere weg meer mogen inslaan. Dat je niet meer mag doorvragen. Dit is dus uitdrukkelijk een pleidooi tegen het fatalisme dat overall inkruipt, dat onbewust mensen beheerst. Dat u meegaat in een richting die anderen voor u uitgestippeld hebben, is uw keuze. Maar weet dit: er is altijd een alternatief.

RODERIK DE TURCK

Hoofdredacteur. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

NIEUW ONDERZOEKSGEBOUW CAMPUS ARENBERG GEOPEND

Flopgebouw wordt kroonjuweel

F van Flop is niet meer. Welkom Leuven Chem&Tech en Leuven NanoCentre. Een investering van 75 miljoen euro moet zorgen voor meer innovatie en samenwerking tussen universiteit en industrie.

SIMON GRYPONPREZ

Eerder dit jaar berichtte *Veto* (zie *Veto 4202, red.*) over de groeipijnen bij het nieuw gebouw "F" op campus Arenberg. De gebrekkige communicatie over enkele vermijdbare accidenten zorgde voor wroeging onder onderzoekers.

In een interne mail werden fouten zoals gas- en waterlekken, onstabiele planken in chemische kasten en de gebrekkige communicatie toegegeven.

melden zou de dagelijkse werking moeten stroomlijnen en nieuwe incidenten vermijden. "Nu willen we de communicatie centraal beheren vanuit het operationeel bestuur, zodat er geen tussenstap meer nodig is naar de onderzoekers toe. Een centrale communicatie is korter en directer," aldus de vicerector.

Een anonieme onderzoeker nuanceert: "We kunnen inderdaad naar iemand mailen die dan ons beklag op de algemene vergadering voorlegt. Het gaat allemaal traag

FOTO Simon Leclercq

"In een nieuw gebouw zijn altijd kleine mankementen"

VICERECTOR GEORGE GIELEN

Volgens vicerector Wetenschap en Technologie Georges Gielen werd de nodige actie ondernomen. "Als je een nieuw gebouw in gebruik neemt, zijn er altijd wel kleine mankementen. Die worden zo snel mogelijk verholpen volgens de standaardprocedures. Het probleem rond de nooddouche waar water en zuur konden wegsijpelen, is ondertussen bijvoorbeeld opgelost."

Een strakkere communicatie en een snelle manier om klachten te

en er zijn veel wegen nodig vooraleer er iets kan aangepast worden. Uiteindelijk geraken we er wel."

Innovatie

Vorige week werd het nieuwe gebouw, waar Leuven Chem&Tech en Leuven NanoCentre in huizen, officieel geopend. Van een flopgebouw geen sprake, het nieuwe gebouw F geldt als nieuw "kroonjuweel" van de universiteit, een voorbeeld van innovatie en wetenschappelijk onderzoek.

Kostenplaatje? 50 miljoen euro voor het gebouw, 25 miljoen euro aan hoogtechnologische apparatuur.

Dat was volgens Luc Glas, manager *Core facilities* broodnodig. "Dergelijke onderzoekscentra zijn nodig om de competitiviteit met het buitenland te behouden. Leuven Chem&Tech en Leuven NanoCentre zijn uniek in België, maar vrij standaard in het buitenland."

Ook voor vicerector Gielen hebben de onderzoekscentra een meerwaarde. "De wetenschap evolueert. Op een bepaald moment is de bestaande apparatuur niet meer toereikend. Daarom was er nood aan nieuwe instrumenten, maar ook aan nieuwe gebouwen die die apparatuur

50 miljoen euro voor het gebouw, 25 miljoen euro aan hoogtechnologische apparatuur

konden inhuisen, vooral met het oog op performantie en veiligheid."

De weg naar een Leuvense kenniseconomie wordt op die manier duidelijk voort gezet. De aanwezigheid van hypertechnologische onderzoekscentra is goed nieuws voor de Leuvense hightechindustrie. Het project past ook binnen *Leuven Mind-*

gate, het paradepaardje van schepen Mohamed Ridouani (sp.a), dat Leuven op de kaart wil zetten als een wetenschappelijk en innovatieve kennisregio.

De klemtoon op creativiteit, industrie en innovatie is ook rector Rik Torfs opgevallen. "Innovatie, daar had u waarschijnlijk nog niet van gehoord?" grapte de rector in zijn bekende stijl.

Kinderuniversiteit laat jongsten proeven van studentenleven

De elfde editie van de Kinderuniversiteit vond plaats met licht als thema. "Kinderen kunnen komen proeven van een dagje studentenleven in Leuven," klinkt het bij de organisatie.

CHARLOTTE DE ROO EN SOPHIA VAN BALLAERT

Geen tieners en twintigers in de aula dit weekend. Een duizendtal kinderen tussen 8 en 13 jaar volgden een voormiddag- en een namiddagcollege en twee workshops naar keuze.

Het gemeenschappelijk thema "Licht" kwam er naar aanleiding van het internationale jaar van het licht. De Kinderuniversiteit behandelt het onderwerp vanuit de drie grote wetenschapsafdelingen: de biomedische, de exacte en de humane wetenschappen.

De colleges en workshops werden gespreid over twee zaterdagen aan de KU Leuven en één zaterdag aan de KULAK. De inschrijvingen gingen razendsnel. "Op één, maximaal twee dagen zaten de inschrijvingen voor Leu-

ven en Heverlee vol," vertelt Liesbeth Jamers van het Kinderuniversiteitsteam.

"We zouden elke zaterdag een editie van de Kinderuniversiteit kunnen organiseren als we naar de vraag kijken," zegt Jamers, "maar het vergt veel voorbereiding. Ook inhoudelijk zou het moeilijk zijn. Bovendien willen we de professoren ook niet te veel lastig vallen, aangezien het allemaal vrijwillig is."

Vatbaar

"Het is een echte aanrader voor de kinderen, omdat het plezant is, het hen een voorsmaakje geeft en ze geboeid worden," zegt Katrien Kolenberg, deelnemende professor Astronomie. "Zo'n ervaring helpt hen te bepalen wat ze leuk vinden en wat niet."

Sommige vakken die aan de Kinderuniversiteit gegeven worden, krijgen onterecht de stempel moeilijk te zijn. Dat klopt niet, tenminste als ze op een vatbare manier gebracht worden," voegt professor Kolenberg eraan toe.

Voor Kolenberg moet het niet zo serieus zijn op de Kinderuniversiteit. "Vrij moeilijke concepten gaan de kinderen intuïtief begrij-

FOTO Bart Heleven

"De kinderen zaten voortdurend met hun handje in de lucht"

KATRIEN KOLENBERG,
DEELNEMENDE PROFESSOR

pen door herkenbare, tastbare en visuele middelen te gebruiken," meent ze.

Om te demonstreren waarom de maan niet tegen de aarde valt, deed ze een mandarijn in een zakje en draaide dat rond. De schaal van de kosmos leerde ze aan door de vergelijking van een opblaasbare aarde en het gebouw waarin ze zich bevonden, dat de grootte van de zon was.

Professor Kolenberg raadt de ervaring aan al haar collega's aan. "Het gaf heel veel vol-

doening. Je krijgt veel meer reactie. De kinderen zaten voortdurend met hun handje in de lucht."

De Kinderuniversiteit denkt ook aan de ouders. Voor hen wordt een programma georganiseerd met een ochtendlezing en een actiever namiddagprogramma met een kasteelbezoek of een wandeling. "Dat programma behandelt hetzelfde thema als het kinderprogramma, zodat de kinderen thuis de conversatie verder kunnen zetten," besluit Jamers.

Onderwijs

DUIDELIJKHEID OVER PLAGIAATREGELS

Student geen intellectuele dief tot tegendeel bewezen is

Studentenvertegenwoordigers hebben in de Onderwijsraad de puntjes op de i van plagiaat gezet. Voortaan is er een onderscheid tussen een onbewuste methodologische fout en het doelbewust weglaten van bronvermelding.

THOMAS CLIQUET

Iedere wetenschapper die iets ontdekt of bereikt heeft, kon dat maar doen dankzij zijn of haar voorgangers. De zeventiende-eeuwse fysicus Isaac Newton verwoordde het ooit uiterst gevat en eloquent: "Mijn verwezenlijkingen waren enkel mogelijk doordat ik op de schouders van reuzen stond."

Anno 2015 gaat het allemaal iets bureaucratischer. Het GeBu (*Gemeenschappelijk Bureau, dagelijks bestuur van de KU Leuven, red.*) diende een voorstel in om de plagiaatregels aan te scherpen. Vicerector onderwijs Didier Pollefeyt verduidelijkt: "Er wordt een onderscheid gemaakt tussen twee vragen. Eerst kijken we of er een methodologische fout gebeurd is, waarbij iemand bijvoorbeeld op een onrechtmatige manier bronnen heeft overgenomen. In tweede instantie onderzoekt de examencommissie of er bij deze fout intentionaliteit in het spel is."

Tegenvoorstel

Op enkele details na waren er geen bezwaren over het voorstel. "In het oorspronkelijke voorstel moest de student zelf aantonen dat de fout niet intentioneel was," zegt Ewoud De Sadeleer, die de studenten vertegenwoordigt in de Onderwijsraad.

"Dat vonden wij niet correct. Ook onze Algemene Vergadering was die mening unaniem toegedaan. Er is altijd het vermoeden van onschuld."

De Sadeleer en zijn collega-studentenvertegenwoordigers in de Onderwijsraad werkten een tegenvoorstel uit, in samenwerking met Martha

Verfaillie van Diversiteit en Cedric D'Hondt, facultair van de faculteit Rechten. De Sadeleer: "De term onachtzaamheid hebben we eruit gehaald, wat het GeBu een problematische term vond."

"Pollefeyt stelde ook voor om de term 'plagiaat' niet te gebruiken," zegt De Sadeleer. "Zo wordt in het midden gelaten of plagiaat al dan niet intentioneel is. Intentionaliteit bepaalt wel mee de zwaarte van de straf. Ons compromis is goedgekeurd op de Onderwijsraad en nu als advies doorgestuurd naar het GeBu en de Academische Raad."

Over de gevolgen van plagiaat benadrukt Pollefeyt dat die er altijd kunnen zijn, ook als de fout niet intentioneel is.

"De sanctie wordt zwaarder en formeler als er doelbewust geplagieerd is," zegt Pollefeyt. "De studenten op de Onderwijsraad verdienen zeker een pluim. Zij hebben hard gewerkt op het dossier en zijn tot een werkbaar compromis gekomen."

"Er wordt in het midden gelaten of plagiaat al dan niet intentioneel is"

EWOUDE SADELEER,
STUDENTENVERTEGENWOORDIGER

FOTO Sam De Winter

Vervolg van pagina 1.

Luc Sels, decaan Economie en Bedrijfswetenschappen, formuleert een aantal voorstellen: "Ik zou die 66 studiepunten inkrimpen en focussen op het volledig afronden van de tweede fase." Het niveauverschil valt Sels op in bepaalde lessen: "Omdat niet alle studenten dezelfde vakken hebben afgerond is er een grote diversiteit qua studie-achtergrond," vindt hij.

"Er zijn al veel signalen voor studenten, maar toch overschatten velen zichzelf," stelt Lievens. Daardoor nemen studenten volgens de decaan Wetenschappen vaak te veel hooi op hun vork, waardoor ze later in probleemsituaties terecht komen.

Lievens ziet een oplossing voor de studievoortgang in een andere in-

deling van het academiejaar: "Door de herexamens van september terug te schuiven naar de examenperiode waar ze bij horen, krijgen studenten meteen een herkansing. Daardoor kan studievoortgang en volgtijdelijkheid veel beter worden opgevolgd."

"Er is ook de 30-procent-CSE-regel," weet Pollefeyt. Door die nieuwe maatregel kunnen eerstejaars met een studie-efficiëntie van minder dan 30 procent niet meer in dezelfde richting verder studeren. "Dat is ook een manier om de problemen rond studievoortgang aan te pakken," aldus de vicerector. Welk effect die maatregel heeft, wordt pas in februari na de eerste examenperiode duidelijk.

Read.
Like.
Share.

Veto+

Het recentste studentennieuws vind je 24/7 op Veto.be en op Facebook en Twitter.

www.veto.be
@veto_be
/veto/leuven

veto

VLAANDEREN, BUITENAARDS!
Jobbeurs op de VLAAMSE RUIMTEVAARDAGEN in de Brabantthal in Leuven

KOM HET ONTDEKKEN OP DE VLAAMSE RUIMTEVAARDAGEN
20-21-22 NOVEMBER
BRABANTHAL LEUVEN
MEER INFO: WWW.VRI.VLAANDEREN

Wat is het?
Een job- en stagebeurs voor een carrière in de ruimtevaart in eigen regio. En de mogelijkheden zijn ruimer dan je denkt.

Wie organiseert het?
VRI (Vlaamse Ruimtevaartindustrie), de bedrijfsorganisatie van de Vlaamse bedrijven en onderzoeksinstituten met een activiteit in de ruimtevaart.

Voor wie?
Ben je net of bijna afgestudeerd of op zoek naar een nieuwe uitdaging? Heb je interesse in wetenschap en techniek? Droom je van een boeiende loopbaan? Op de Vlaamse Ruimtevaardagen stellen de Vlaamse bedrijven en onderzoeksinstituten hun vacatures aan jou voor.

Wanneer?
Vrijdag 20 november • 9.30 - 17 uur

Waar?
Brabantthal • Researchpark Haasrode
Brabantlaan 1 • 3001 Leuven • 016/38 30 11

belspo LEUVEN esa

De Ommakeer

KU LEUVEN EN UCL SPLITSEN 1968-'70

Het roemrijke verleden van de KU Leuven blijft jammerlijk onbemind. De Ommakeer belicht de gebeurtenissen die onze universiteit getekend hebben voor het leven.

Leuven Vlaams, Walen buiten!

TEKST PAUL-EMMANUEL DEMEYERE, EMMA D'HAENE, SIMON GRYPONPREZ, PJOTR HUBIN EN WINAND VAN MEERBEEK

FOTO UNIVERSITEITSARCHIEF KU LEUVEN EN PERSDIENST VATICAN

De Leuvense universiteit was niet altijd even Nederlandstalig als vandaag. Eind jaren 60 veroorzaakten de Leuvense studenten de splitsing van hun universiteit.

“Vanaf dag één stond de universiteit op zijn kop”

LOUIS VOS, PROFESSOR EMERITUS GESCHIEDENIS KU LEUVEN

“In 1968 waren de communautaire spanningen niet meer de kern van de zaak”

JO TOLLEBEEK, PROFESSOR GESCHIEDENIS KU LEUVEN

De kasseien van de Bondgenotenlaan werden projectielen, brandblusapparaten werden in aula's leeggespoet, studenten gearresteerd. We schrijven Leuven, januari 1968. De universiteitsstad was een strijdtoneel.

In januari 1968 culmineerden spanningen die zich sinds het begin van de jaren 60 manifesteerden in een nooit gezien protest van studenten tegen de gevestigde orde.

Ondeelbaar, maar verdeeld

De instelling van de taalgrens in 1962 zorgde voor een klimaat waarin de Franse instellingen in Vlaanderen onder druk kwamen te staan. Vier jaar later verwierpen de Belgische bisschoppen de splitsing van de Leuvense universiteit en stelden dat Leuven “één en ondeelbaar” was. Jo Tollebeek, professor geschiedenis aan de KU Leuven en auteur van *De stad op de berg: Een geschiedenis van de Leuvense universiteit 1968-2005*, verduidelijkt waarom die beslissing zoveel impact had.

De Leuvense universiteitsstad veranderde in een strijdtoneel.

“Het was niet zozeer de boodschap, maar vooral de stijl en de toon waarin het besluit was opgesteld, die velen tegen de borst stootte.” Veel katholieken waren niet opgezet met zo'n openlijk ingrijpen van de Katholieke Kerk in het seculiere Vlaanderen.

In januari 1968 stelde de Franstalige afdeling van de universiteit haar expan-

sieplan voor, met plannen voor nieuwe investeringen in Leuven. “De Franstaligen verklaarden hoe dan ook in Leuven te blijven. Dat kwam in Vlaanderen over als een bevestiging van het gehate besluit van de bisschoppen,” stelt Tollebeek.

Louis Vos, professor emeritus geschiedenis aan de KU Leuven, was in 1968 23 jaar en getuige op de eerste rij. “Vanaf dag één stond de universiteit op zijn kop. Er werden meubels uit de kantoren van de vicerectoren gesleurd en verbrand. De situatie escaleerde.”

Kat en muis

Bij het begin van de betogingen verspreidde de Vlaamse Vereniging van Professoren een affiche waarin ze de studenten vroeg om zeer hard te zijn in hun reactie.

“Een cruciaal kantelmoment,” stelt Vos. “De eerste dag vielen Vlaamse studenten de lessen van de Franstaligen binnen en verstoorden de orde. Er werd op de deur gebonkt en wanneer die enkele centimeters geopend was, werd een brandblusapparaat leeggespoet in de aula. De Franstaligen deden hetzelfde. Na verloop van tijd waren er in de universiteitsgebouwen geen brandblusapparaten meer aanwezig.”

“Al snel verbood de Rijkswacht die praktijken,” gaat Vos verder. “De, vaak verboden, betogingen resulteerden in een kat-en-muisspel met de rijkswacht, waarbij studenten vaak voor een nacht opgepakt werden.”

Na verloop van tijd zag een deel van de studenten het nut van de staking niet meer in en vertrok naar huis. “De harde kern, enkele honderden, bleef tot het einde. Zij waren de revolutie aan het voorbereiden,” vertelt Vos lachend. Enkele maanden later zou met mei '68 de echte revolutie uitbreken.

Flamingant

De studentenprotesten waren deels een gevolg van de communautaire spanningen van de jaren 60, maar in 1968 was dat niet meer de kern van de zaak, stelt Tollebeek. “In 1968 krijg je een gevaarlijke cocktail van flamingantisme, de afkeer van de autoriteit van de bisschoppen en de Franstalige proffers, en een groeiend antiklerikalisme.”

Ook Vos stelt dat het gedachtengoed sterk veranderde: “Er vond een radicalisering plaats, samen met een algemene golf naar links. In de Leuvense studentenbeweging verschuift het Vlaamse aspect volledig naar de achtergrond en draait het om een nieuwe maatschappij.” Het conflict was bovendien al snel een conflict van studenten tegen de Rijkswacht geworden, niet meer het conflict Nederlands- tegen Franstalig.

Gesplitst

De protesten van 1968 resulteerden in 1970 tot een wettelijke splitsing van de universiteit in de KU Leuven in Leuven en de Université Catholique de Louvain (UCL) in Louvain-la-Neuve. De splitsing viel niet in goede aarde bij de paus, vertelt Tollebeek.

“Vanuit Rome kwam ook het signaal dat er in de sterk gesecculariseerde wereld een sterke katholieke universiteit nodig was. De relatie tussen Pieter De Somer en de kerk is nooit een goede geweest.”

De Somer profileerde zich bovendien als iemand die niet aan de leiband van de Kerk wilde lopen, gaat Tollebeek verder. “Na de splitsing moesten plots veel nieuwe mensen aangeworven worden. De Somer benoemde hiervoor

relatief jonge professoren die niets met het conservatisme van de oude universiteit te maken wilden hebben.”

Tegenover dat nieuwe professorenkorps in Leuven stonden de verbannen, Franstalige professoren in Louvain-la-Neuve. “Zij werden verbannen uit Leuven, waar ze altijd hadden geleefd en gewerkt, en kwamen terecht op een bouwwerf, midden in de velden,” stelt Tollebeek. Een grote groep heeft zich dan ook echt gedistantieerd van de KU Leuven en ging meer contacten leggen met de Franstalige wereld. Bij de KU Leuven resulteerde dat in een oriëntering naar de Angelsaksische wereld.

Boekenverdeling

Toen na de splitsing door de studentenpers werd opgemerkt dat er boeken uit de Centrale Bibliotheek naar de UCL-campussen verdwenen, werd een commissie opgericht om de boekencollectie te verdelen. Mark Derez van het Universiteitsarchief verduidelijkt: “De even nummers van de boeken vertrokken naar Louvain-la-Neuve, de oneven bleven hier. Daar ontstond de mythe dat reeksen gewoon werden opgedeeld of encyclopedieën uiteengeregen, maar dat is een fabel.”

Na drie jaar was dat werk grotendeels afgerond, maar het archief bleef een symbolisch dossier. Daarom werd er onderhandeld en werden er deals gesloten over het ruilen van documenten. Daarin probeerden de delegaties elkaar de loef af te steken. Derez illustreert: “Zo ruilden de Vlamingen verschillende parochieregisters voor een op het eerste gezicht oninteressant archief van architecten, waar toch brieven van Piet Mondriaan en Louis Couperus bleken in te zitten.”

Internationaal Vreemdgaan

TAIWAN

Op uitwisseling in de woestijn, in Noord-Korea of Siberië. Elke twee weken doet Veto een exotische Erasmusbestemming aan. Deze week: het Aziatische Taiwan.

“Zelfs SM'ers hebben hier hun eigen club”

We weten weinig van Taiwan, buiten dat het gros van ons speelgoed er wordt gemaakt. Het studentenleven is er een van foodcorners en informele proffen, maar zonder blokperiode.

JASPER VAN LOY

Thomas Van Hoey, doctoraatsstudent Chinese taalkunde, studeert dit academiejaar aan de universiteit van Taipei, de hoofdstad van Taiwan. Wanneer we hem spreken, is het middernacht bij hem en 17 uur bij ons.

Van Hoey heeft slechts 27 studiepunten opgenomen, wat daar het equivalent is van de 60 credits bij ons. “Dit semester heb ik 15 studiepunten opgenomen, wat net te doen is,” zegt Thomas. “Een masteropleiding is hier 40 à 50 studie-

“De eerste week heeft mijn promotor ons getrakteerd”

punten.”

De colleges in Taipei verlopen in groepen van een twintigtal personen. “Studenten geven hier veel input en we discussiëren meer,” zegt Thomas. “Om die gesprekken goed te doen, moeten we veel meer voorbereidend lezen dan in Leuven.”

“Ik heb geen examens en moet enkel papers te schrijven,” zegt Thomas. “Niet evident, want de lessen lopen door tot half januari, zonder kerstvakantie of blokperiode. Ik hoop dat ik niet in tijds-

nood geraak. Gelukkig is er daarna wel zes weken vakantie.”

Studenten in Taipei kunnen zich ook aanmelden als *teacher assistant*, om de lessen praktisch te ondersteunen. “Per maand kun je er ongeveer 5.000 Taiwanese dollar mee verdienen, een dikke 100 euro per maand,” zegt Thomas. “Veel geld in Taiwan, want voor mijn kot betaal ik 7.000 dollar.”

Banden smeden

Thomas heeft een eigen kot, maar dat is in Taiwan uitzonderlijk. “De *locals* huren meestal een iets grotere kamer, maar wonen er dan ook met vier tot zes personen in,” legt hij uit.

“Taiwanezen zijn enorm gastvrij,” vindt Thomas. “Meer dan Chinezen willen ze Engels spreken als ze merken dat je uit het buitenland komt. Sowieso zijn de studenten hier heel internationaal gericht. Amerika wordt zelfs wat verheerlijkt.”

Een belangrijk begrip in het sociale leven is *guanxi*, het belang van met zoveel mogelijk mensen goede banden te smeden. “De eerste week heeft mijn promotor ons allemaal getrakteerd op een etentje en alles betaald. Het contact met de professoren is sowieso informeler dan in Leuven,” zegt Thomas.

Banden opbouwen kan ook in het uitgaansleven, dat opgedeeld is in discotheken en cafés. “De discotheken vragen inkom,” vertelt Thomas. “Daarom begint een avondje naar de club vaak in de *convenience store*, die goedkope drank heeft en 24 uur op 24 open is.”

FOTO Thomas Van Hoey

In de winkels en cafés is er ook Belgisch bier. “Het kost twee keer meer dan het plaatselijke bier. Een paar cafés hebben zich wel toegelegd op Belgisch bier.”

Tarotkaarten

Niet alleen aan de dorstigen, maar ook aan de hongerigen wordt er gedacht. “We hebben niet echt een studentenrestaurant, maar *foodcorners* op de campus. Dat zijn eetruimtes die door verschillende restaurants worden uitgeroepen,” legt Thomas uit.

“De groenten zijn verser dan in de Alma”

“Je kunt er Aziatisch eten, maar er is ook een McDonald's. Voor 2,5 euro kun je al stevig eten,” zegt Thomas. “De groenten zijn er zelfs verser dan in de Alma.”

Op de campus is aan alles gedacht, zelfs een ziekenhuis. De meeste mogelijkheden heeft Thomas naar eigen zeggen met zijn studentenkaart. “Ik kan er fietsen mee huren, het openbaar vervoer mee nemen en korting krijgen in *convenience stores*,” legt hij uit.

“De studentenvertegenwoordiging lijkt op die van Gent, met één algemene studentenraad en heel veel verenigingen eronder,” zegt Thomas, die twee jaar geleden zelf preses van Eoos was. Voor zowat alles bestaat er in Taipei een club. “Er is een club voor de koffiecultuur en om tarotkaarten te leggen. Ook feministen, ukelespelers en zelfs SM'ers hebben hier hun eigen groep.”

Internationale studenten moeten hun magazine missen

Door besparingen verschijnen dit jaar slechts drie in plaats van zes gedrukte edities van *The Voice*, het magazine van en door internationale studenten. “De internationale studenten moeten meer betrokken worden bij de budgettering,” vindt de voormalige hoofdredacteur.

MARGOT DE BOECK

“Ik denk niet dat de internationale studenten de gedrukte versie van *The Voice* echt missen,” zegt coördinator Internationaal bij LOKO Caroline van Rhee. Al was er op de *student fair* aan het begin van het academiejaar wel grote interesse om mee te schrijven. “Hun artikelen komen op de site,” lost Van Rhee het probleem op.

Internationale studenten Callum Dawson en Alexandria Somirs schreven regelmatig voor *The*

“The Voice werd steeds populairder. Jammer dat dat nu verdwijnt”

ALEXANDRIA SOMIRS,
REDACTEUR THE VOICE

Voice. Zij missen het blad wel. “*The Voice* werd vorig jaar steeds populairder. We hadden een lezerspubliek opgebouwd. Het is jammer dat dat nu verdwijnt,” vindt voormalig assistent-hoofdredacteur Alexandria.

Geen stem

Voormalig hoofdredacteur Zoë Que vertelt: “Ik heb nooit veel te zeggen gehad over het budget van *The Voice*, enkel over de inhoud. Het is moeilijk om dat te veranderen, want internationale studenten blijven niet lang genoeg. Als LOKO niet instaat voor het budget, is er geen *The Voice*.”

Dat beaamt ook Callum: “Internationale studenten zijn als herfstbladeren, ze komen en gaan.

Het voelt wel alsof internationale studenten ondervertegenwoordigd zijn. Het zou fijn zijn om meer steun te krijgen van bovenaf.”

“Het voelt wel alsof internationale studenten ondervertegenwoordigd zijn”

CALLUM DAWSON,
INTERNATIONALE STUDENT

Toch blijven Alexandria en Callum niet bij de pakken zitten. Zij hebben een schrijfgroep *Proper Writes Leuven*, die bestaat uit internationale en Belgische studenten. “We schrijven rond bepaalde thema's. *The Voice* was goed om voor iemand anders te schrijven, maar ons project staat daar los van.”

Van Rhee looft het project: “Wij zijn niet bang dat we door het kleinere aantal edities minder schrijvers zullen aantrekken,” maakt ze zich sterk. “Ik moedig eigen projecten altijd aan, zeker nu het jaarthema van LOKO engagement is.”

Internationaal

KU LEUVEN EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Over een helpende hand gesproken

Ook de KU Leuven doet aan ontwikkelingssamenwerking. Met als vooropgestelde doelen armoedebestrijding en duurzame ontwikkeling werkt de universiteit samen met partnerlanden in het Zuiden en het Noorden.

LIEN DE PROOST

“Wat de KU Leuven doet, is vrij uniek,” aldus Chris Van Geet, voorzitter van de Interfacultaire Raad voor Ontwikkelingssamenwerking (IRO) aan de KU Leuven. “De KU Leuven is een universiteit waar ontwikkelingssamenwerking structureel ingebed is. Systematisch wordt uit eigen middelen financiële ondersteuning aangeboden.”

“Het grootste deel van de financiering gaat naar doctoraatsbeurzen. Elk jaar worden een vijftiental studenten uit het Zuiden financieel bijgestaan in hun doctoraat. Er zijn veel aanvragen en dus moeten er verschillende stappen ondernomen worden voor we financiële steun geven,” stelt Van Geet. “De kandidaat en zijn project moeten academisch valabel zijn, ook de

ontwikkelingsrelevantie van het project moet worden bekeken.”

Roel Merckx, ondervoorzitter van de IRO, stelt dat het de taak van de universiteit is om onderzoek te doen voor de zwaksten in onze maatschappij. “We leven op een planeet waar het grootste deel van de middelen geconsumeerd wordt door een te klein deel van de bevolking. Het is onze morele plicht te werken aan dingen die werkelijk belangrijk zijn,” aldus Merckx.

“De onderzoekscomponenten van gefinancierde projecten moeten niet enkel op academisch vlak relevant zijn, maar moeten ook voortkomen vanuit een vraag die van de basis komt, een lokale vraag vanuit het Zuiden.”

Lokale behoefte

Die vraag is de voorbije decennia sterk veranderd, beweert Merckx:

“Vroeger deden we onderzoek naar zaken waarvan we dachten dat ze het meest relevant waren. Nu zal een project nooit gefinancierd worden als de vraag niet ingegeven is vanuit een lokale behoefte. Natuurlijk is dat geen te moeilijk criterium. De onvoldoende bevredigde behoeften liggen voor het grijpen in het Zuiden.”

“De garanties tot slagen van dergelijk project, zijn onder andere een goede samenwerking, een goed geformuleerde onderzoeksvraag en het vinden van de juiste partners met voldoende betrokkenheid in het project, die er echt voor willen gaan. Het is niet evident om goede partners te vinden,” stelt Merckx. Toch liggen de slaagcijfers volgens Van Geet en Merckx relatief hoog.

Persoonlijke inzet

Ontwikkelingshulp van de KU Leuven is echter niet altijd een succes. “Natuurlijk zijn er niet alleen succesverhalen, maar het is jammer dat er mensen zijn die ontwikkelingshulp meteen opgeven na een enkele mislukking. Het geeft echter veel voldoening vast te stellen wat samenwerking kan bereiken,” aldus Van Geet. “Werken in een ontwikkelingscontext is moeilijk door communicatie,

transport en culturele verschillen. Het is niet evident om steeds goede resultaten te verkrijgen en persoonlijke inzet is zeer belangrijk.”

“In onderzoeken als deze ben je veel meer aanwezig als mens en niet alleen als objectieve onderzoeker. Er zullen altijd mensen zijn die vinden dat dit alles te complex is, dat er te weinig resultaat ge-

boekt wordt of dat er te langzaam resultaat geboekt wordt, maar we moeten inzien dat het onze plicht is ons hiervoor in te zetten,” besluit Merckx, die net zoals Van Geet overtuigd is van de maatschappelijke meerwaarde van dit soort onderzoek en de impact die dit heeft aan weerszijden van de samenwerking.

FOTO Karolien Favoreel

Goed ontwikkeld?

Ontwikkelingssamenwerking heeft positieve resultaten geboekt, maar evenzeer blunders begaan die lokale economieën heeft vernietigd. Dat laatste zorgt voor een kentering naar persoonlijkere projecten.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Over de zin en onzin van ontwikkelingssamenwerking is al veel inkt gevloeid. Volgens Nathalie Francken, professor Development Economics aan de KU Leuven en adviseur bij het ministerie van ontwikkelingssamenwerking, mag dat niet zwart-wit gezien worden. “Het is een complex verhaal. In veel landen zijn wel degelijk positieve resultaten geboekt.”

Jelle Goossens van Vredeseilanden benadrukt dat het effect van ontwikkelingssamenwerking echter niet mag worden overschat. “Als bepaalde landen vooruit gaan dan is dat niet enkel aan ontwikkelingssamenwerking te danken maar ook aan lokale initiatieven zoals vakbonden of coöperatieven,” zegt hij. Ook Francken stelt dat er een wisselwerking is tussen het beleid van een land en de hulpstromen.

Francken erkent wel dat er in het verleden fouten zijn gemaakt: “Vroeger zijn vaak lokale markten vernietigd door ontwikkelingshulp.” Volgens Goossens zijn er zaken vaak niet goed aangepakt: “Er is heel veel ontwikkelingssamenwerking gebeurd vanuit een verkeerd idee. Alsof je alleen met ontwikkelingssamenwerking alle problemen van het zuiden kan oplossen.”

Steun

In West-Europa blijkt de steun voor ontwikkelingssamenwerking bovendien af te nemen. Ignace Pollet, onderzoeker aan het Hoger Instituut voor Arbeid (HIVA), doet al enkele jaren onderzoek naar de houding van de Belgen tegenover ontwikkelingssamenwerking. “De voorbije jaren was er een daling van de steun voor ontwikkelingshulp maar die daling is nu tot stilstand gekomen.”

Volgens Pollet worden mensen kritischer tegenover ontwikkelingssamenwerking. “De perceptie speelt een belangrijke rol,” stelt hij. “Schandaaltjes in de wereld van de ontwikkelingssamenwerking worden vaak heel erg hard opgeklopt terwijl corruptie, die nu eenmaal des mensen is, zich in die wereld wellicht het minst voordoet.”

Pollet stelt dat ook de ontwikkelingssector zelf soms in de fout gaat. “Sommige organisaties brengen een discours waarbij het Westen schuld heeft aan de armoede in het Zuiden,” zegt hij. Dat slaat volgens hem echter niet meer aan. “Mensen willen zich niet meer schuldig voelen voor iets wat zij persoonlijk niet in de hand hebben,” zegt Pollet. Volgens Goossens is ook transparantie erg belangrijk. “Wij proberen bij Vredeseilanden zo transparant mogelijk te werken via onze jaarrapporten en onze website.”

Volgens Pollet is er vandaag een trend naar kleinere en meer persoonlijke projecten: “Het verhaal brengen op maat van een bepaald dorp of bepaald project, dat is genuanceerd en persoonlijk. En dan gaan mensen sneller bijdragen.”

Ook bij Vredeseilanden beseffen ze dat. “Onze fondsenwerving tijdens ons campagne-weekend in januari blijft belangrijk maar sinds een vijftal jaar organiseren we ook fietsvakanties waarbij donateurs met eigen ogen kunnen zien wat er met hun geld gebeurt,” stelt Goossens.

WWW.CYTHOEK.BE

KAPUCIJNENVOER 5 LEUVEN

PROBABLY THE BEST SPAGHETTI IN TOWN
EN SLECHTS 8 EURO

FREE WIFI

100 BIEREN

VINTAGE INTERIEUR

LEKKER ETEN

DEMOCRATISCHE PRIJZEN

LEKKERE MUZIEKJES

Student

INTERVIEW MET ALCOHOLCONSULENT MICHAËL NICLAUS

“Wie één keer per week zat is, is een alcoholicus”

Michaël Niclaus was ooit verslaafd aan alcohol. Nu drinkt hij geen druppel meer, maar wil hij jongeren bewust maken van de gevaren ervan. “Drinken voor de fun? Ik zie weinig fun als ik ‘s avonds door de Overpoort loop.”

JASPER VAN LOY

Het was veruit de strafste stem op het alcoholdebat van studentenkoepel LOKO: Michaël Niclaus, 30 jaar, waarvan 7 jaar vol katers, zwarte gaten en ellende. Nu is hij een cleane alcoholconsulent, die ook nog eens lezingen geeft en boeken schrijft aan de lopende band. De rode draad door dat alles? Zijn genadeloze blik op het fenomeen alcohol. De man viel op door zijn onverbloemde visie op alcohol. “Studenten hebben massaal een alcoholprobleem,” liet hij toen optekenen.

Hoe heeft jouw alcoholverslaving zich ontwikkeld?

Michael Niclaus: «Zoals die van velen, met een paar pintjes na het voetballen. Al snel was ik regelmatig dronken. Toen ik 16 was, kon ik niet meer uitgaan zonder zat thuis te komen.»

Had je verslaving een grote invloed op je studies?

Niclaus: «Nee, want tijdens de examens dronk ik niet. Mijn punten bleven dus goed, maar werden tegelijk een soort susmiddel voor mezelf. Twee keer goede cijfers halen was een vrijgeleide om me de rest van de tijd lam te zuipen.»

«Mensen beginnen pas na te denken over hun alcoholgebruik als er iets ergs gebeurt: een vechtpartij, een foute one-nightstand of een auto-ongeval. Tot dan is er geen probleem, tot je begint na te denken waarom je eigenlijk alcohol drinkt.»

“Zolang er niks ergs gebeurt, denk je niet na over alcohol”

Braaksel

Wanneer stelde jij jezelf voor het eerst die vraag?

Niclaus: «Op mijn 25ste trok ik naar het Dourfestival. Drie dagen was ik van de wereld. Terug thuis vertelde mijn vader me dat ik met mijn zatte praat in *Het Journaal* was beland. “Wat is jouw doel in het leven?” vroeg hij mij.»

«Dat kwam aan. Ik ben boeken beginnen lezen over alcohol. Uiteindelijk las ik een boek van Alan Carr, *Stoppen met*

FOTO Vincent Peeters

alcohol. Na 70 pagina's wist ik dat ik nooit nog een druppel wilde aanraken.

Wat betekende die beslissing voor je sociale leven?

Niclaus: «Van de vrienden waarmee ik toen pinten ging hijsen, zie ik er nu nog twee of drie. De rest zie ik bewust niet meer. Ik beschouw dat niet als een verlies, maar als een bewuste keuze voor een ander leven.»

Waar eindigt voor jou gezond alcoholgebruik en begint het probleem?

Niclaus: «Eerlijk? Wie één keer per week zat, is voor mij een alcoholicus.»

Is dat niet wat te extreem? Je kunt perfect één keer per week dronken zijn en drie of vier dagen in die week niet drinken.

Niclaus: «Dat is extreem, maar enkel zo kan ik mensen laten nadenken. Het gaat voor mij om die ene keer dat je jezelf niet in de hand hebt. Waarom kiezen mensen ervoor om dronken te worden?»

Velen zullen antwoorden met: “Voor de fun.”

Niclaus: «Ik zie weinig fun als ik 's avonds door de Overpoort in Gent loop. Ik zie braaksel, agressie, ongewenste intimiteiten en vechtpartijen. Als dat je definitie van fun is, dan heb je een probleem.»

Bier stinkt

Bestaat gezond alcoholgebruik voor jou?

Niclaus: «De grens tussen gezond en problematisch alcoholgebruik is héél dun. Op een terras drinken studenten gemakkelijk drie trappisten leeg in twee uur. Is dat gezond? Ik weet het niet. Iemand die het bij één pintje of wijntje wil houden, krijgt constant te horen dat eentje geentje is.»

Wat is er mis met een pintje drinken om de smaak? Bij een wijndegustatie is het toch

ook niet de bedoeling om dronken te worden?

Niclaus: «Hoe smaakte je eerste pint? Vreselijk, toch? De samenleving leert je om alcohol gaandeweg lekker te vinden. Ik heb altijd geleerd om enkel naar mijn lichaam te luisteren. Dat zegt me dat bier stinkt en niet lekker is. Toch drinken we, omdat de media ons al jaren zeggen dat het fantastisch is.»

“Alcohol is de gevaarlijkste bucht die er bestaat”

Niet altijd. In series zijn personages regelmatig verslaafd, met alle gevolgen van dien.

Niclaus: «Alcoholverslaafden in series zijn bijna altijd sukkelaars. Zatte Rita is ons stereotype van een verslaafde, een sukkel die ligt te *shaken* met de fles in de hand. Door ons dat beeld voor te houden, moeten we ons eigen gedrag niet in vraag stellen.»

Psychologie

Moeten de media dan voorzichtiger omgaan met alcohol? Wil je bijvoorbeeld alcoholreclame van het scherm bannen?

Niclaus: «Totaal niet, iedereen doet wat hij zelf wil. Voor mij mag je reclamespots uitzenden voor cocaïne. Alleen zouden mensen daar dan wél een probleem mee hebben, terwijl bierreclame perfect aanvaard is.»

«Net daarom is alcohol de gevaarlijkste bucht die er bestaat. Het is een vanzelfsprekendheid in onze maatschappij. Wanneer je doorhebt dat het je wel degelijk in de problemen brengt, is het meestal te laat.»

Vandaag ben je alcoholconsulent. Hoe ga je te werk?

Niclaus: «Ik ben ooit begonnen aan een opleiding klinische psychologie, maar na twee bladzijden lezen in het handboek heb ik het opgegeven. De psychologie stopt iedereen in hokjes. Zelfs rouw is voor hen een aandoening, die met een pilletje kan opgelost worden.»

«Ik ga enkel af op mijn ervaring als alcoholicus. Ik vertrek vanuit de redenen waarom iemand drinkt. Vaak komt daar dan uit dat die persoon van iets probeert weg te vluchten door alcohol. Uiteraard een slecht idee, maar zolang iemand dat niet inziet, zal hij niet stoppen. Pas als je ziet dat alcohol geen enkel voordeel heeft, kun je afstand van nemen.»

Bekijk ons verslag van LOKO's alcoholdebat op Veto TV via Youtube.

Veto zet recht

A. In het artikel 'Campus Diepenbeek zorgenkindje KU Leuven' (Veto 4205, p.3) wordt Georges Gielen voorgesteld als vicerector Wetenschappen en Techniek. Dat moet vicerector Wetenschappen en Technologie zijn. Onze excuses, Georges.

B. Vorige week rapporteerde Veto dat de groentetas kon opgehaald worden aan Groep T. Dat is verkeerd. De groente- en fruittas kan afgehaald worden op 8 afhaalpunten. Alle info op: www.kuleuven.be/groentetas

OP PAD MET DE SCHACHTEN VAN PEDAGOGISCHE KRING

Spaghettisaus en een geile fotograaf

Wanneer de bladeren vallen, trekken hordes schachten door Leuven voor hun doop. De Pedagogische Kring entertaint van het eerste spelletje tot de laatste lading smeerlapperij.

JASPER VAN LOY EN BART HELEVEN

Woensdag, halfvijf. Een rustig stadspark in een rustige provincestad. Niet voor lang, want in de hoek staan dertig schachten met een grote glimlach te wachten op de vuilste drie uur van hun leven.

Het schorriemorrie is gekleed zoals het schachten betaamt: kleren die indien nodig richting vuilnisbak mogen en daarboven een beha. O ja, en een nummer op het hoofd, want meer dan die cijfers zijn de eerstejaars op dit moment niet waard. De schachtenmeesters hebben zich dan weer in de karakteristieke witte jassen gehesen.

Het is kwart voor vijf. De eerste lading vuilakkerij komt tevoorschijn uit een voorraad voedsel waar de gemiddelde student drie weken op overleeft. Heerlijk decadent spuiten de schachtenmeesters een flinke portie gele smurrie in het haar van hun slachtoffers.

Tijd voor een spelletje dan maar. Per twee lopen de schachten de heuvel op en neer, elk met een eind van dezelfde banaan in hun mond. Lollig, tot iemand het pleit verliest. Een paar eieren komen de gele saus gezelschap houden.

FOTO Bart Heleven

Perengelei

U miste nog iets in dit verhaal? Wel-aan dan, tijd voor schachtenpap. Die van de Pedagogische Kring is een kruising tussen spaghettisaus en wat je maag aan de toiletspot doneert na anderhalve fles jenever. De schachten zwijgen, slikken en blijven wonder boven wonder lachen.

Na passages langs de trappen van het Pauscollege en het Ladeuzeplein culmineert de doop in een doorschuifstelsel van opdrachten allerhande. Intussen zijn de

schachten nauwelijks nog herkenbaar, maar gooien ze met kippen en rollen in het gras alsof ze nooit iets anders hebben gedaan.

Even tussendoor: wat hebben dopen met substanties van bijzon-

De schachten zwijgen, slikken en blijven lachen

dere plaatsen likken? Of het nu choco van tenen is of ketchup van maandverbanden, de deelnemers gaan ervoor alsof ze Miley Cyrus *herself* zijn.

Intussen is ook onze fotograaf aangekomen op het bacchanaal van viezigheid. De schachten zingen hem toe hoe geil hij wel niet is. Nog voor de man goed beseft wat hem overkomt, duiken ze onverschrokken weer in de perengelei en de bloem.

Het is halfacht wanneer de meesters voor de laatste keer een

portie saus, choco, melk en augurken over hun discipelen uitstorten. Getraumatiseerd zijn de schachten duidelijk niet, opgelucht dan weer wel. Het bacchanaal van voedselverspilling kent een einde.

Op weg naar de redactie komen we een nieuwe lading nog brand-schone schachten tegen, studenten logopedie en audiologie dit keer. Laat het duidelijk zijn, *the smell of schacht in the morning* is nog lang niet uit deze stad vertrokken.

Dure haute dogs boven goedkope Alma

Hippe, culinaire concepten schieten als paddenstoelen uit de Leuvense grond. Vaak gaat "gourmet" en "haute" gepaard met een duurder prijskaartje. Hoe overleeft zo iets in een studentenstad?

EVELYNE VAN HECKE

Soms wordt het wel eens vergeten, maar Leuven kent een boeiend bedrijfsleven, telt redelijk wat gezinnen met kinderen en ook het toerisme zit in de lift. Restaurants weten dat en oriënteren zich daarop. Bij Tr3s haalden ze studentenlokkers zoals wok en

"We geven liever wat meer uit voor iets gezelliger dan Alma"

EEN KOPPELTJE OP HET WÜRSTTERRAS

pasta zelfs van de kaart. Daar gaat de chef voor verser, culinairder en dus ook duurder.

"De studenten komen nog, hoor," klinkt het bij Tr3s. "Tijdens de examens is dat met de ouders. We zien ook koppeltjes of vrienden die iets te vieren hebben. Ze komen genieten en kijken daarbij niet naar de centen."

Genieten lijkt de trend in de culinaire sector. Ook bij Würst merken ze dat: "Mensen kiezen voor kwalitatieve, gezonde producten met smaak. Niet voor goedkope veelheid."

Food Corners

Blijkbaar leeft die trend ook bij studenten, want het heeft een effect op Alma. "Studenten komen niet meer dagelijks bij Alma eten. *Cuisine maman* en de Leuvense horeca wer-

den geduchte concurrenten," vertelt Daniel Lips, CEO van Alma.

"Studenten sparen geld uit, om dat dan te spenderen aan lekker eten in een leuke omgeving. In die trend van tafelen als beleving moeten wij mee." Lips doelt op knusse *food corners* en *food trucks*.

Dat voelt Lips bovendien goed aan. In de lange rij bij Würst spotten we immers tientallen studenten. Ze zijn allemaal bereid om zo'n acht euro neer te tellen voor een *haute dog*. Of die de maag voldoende vult, is nog maar de vraag.

"In Alma eten we noodgedwongen. Wij studeren op Gasthuisberg. Er viel een les weg en dus konden we eens iets lekkers komen eten in de stad," vertelt een groepje geneeskundestudenten. "We geven liever wat meer uit voor iets lekkerder en gezelliger dan Alma. Anders koken we op kot," klapt een koppeltje op het Würstterras uit de biecht.

Avontuurlijker

"Studenten kiezen waar ze hun geld aan uitgeven. Alma blijft wel het goedkoopste restaurant. Er is een groeiende groep studenten met minder middelen," stelt Lips vast. "Het is onze plicht om onze sociale doelstelling te vervullen voor hen. Tegelijk worden ook wij avontuurlijker in ons culinair verhaal."

Tr3s en Würst hebben andere belangen dan studentenmagen vullen. Würst wil graag een plek voor iedereen zijn: "Wij zien een leuke mix van wat er in Leuven leeft en beweegt en dat willen we zo houden." Al brainstormen ze wel over een aantal acties om studenten meer in hun concept te betrekken.

"Wij krijgen vooral toeristen en zakenlui over de vloer. Dat is ons cliënteel," zegt Tr3s. "Studenten speciaal lokken met acties of kortingen doen we niet." Toch besluit Tr3s: "Zonder studenten zou Leuven niet leven. Zonder leven, geen horeca."

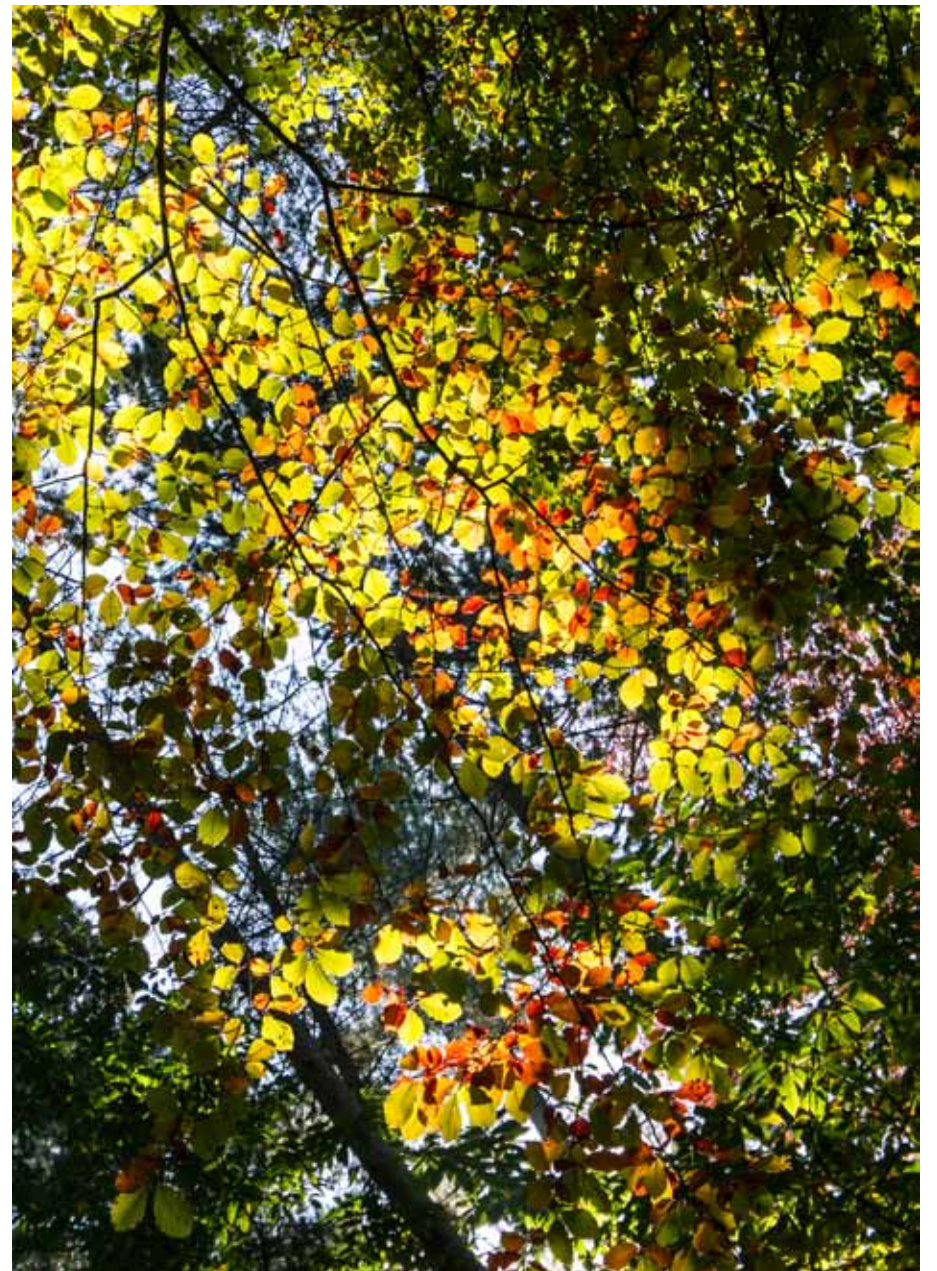

Scherp Gesteld

FOTO'S ANNEMIE VERMEULEN EN
KAROLIEN WILMOTS

Op tocht in het Meerdaalwoud en Abdij van 't Park.
Onze fotografen leggen de wondere herfstwereld vast
voor het nageslacht.

Sociaal

INTERVIEW TINNEKE BEECKMAN

“Burgers moeten strenger zijn tegenover hun overheden”

Tinneke Beeckman is filosoof en columnist. In haar tweede boek “Macht en onmacht” geeft ze kritiek op het einde van onze zoektocht naar waarheid.

LIEN DE PROOST EN ROSALIE WAELEN

De aanslag op de Charlie Hebdo-redactie heeft u geïnspireerd tot het schrijven van dit boek. Tinneke Beeckman: «Ik was al aan het boek begonnen. Stukken over postmodern denken, waarheid, waarachtigheid en Nietzsche zijn opgenomen in het boek.»

“Door de vluchtelingen beseffen we dat er ook een buitenland is”

«Door de aanslag op Charlie Hebdo kwamen veel ideeën waar ik mee zat samen. Ze waren algemeen, maar moeilijk om aan het publiek te verduidelijken. Daarom dacht ik dat mijn boodschap begrijpelijker zou zijn door hem aan de hand van de aanslag op Charlie Hebdo, en vooral de reactie daarop, uit te leggen. Anders bleef mijn boek ook maar bij een academische discussie van “Jij leest Niet-

zsche op deze manier, ik lees hem heel anders”.

Hoe illustreren de Hebdo-aanslagen en de daaropvolgende reacties dan een hedendaagse aanslag op het denken van de Verlichting?

Beeckman: «Na de aanslag had je een van de grootste manifestaties sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog. Dat was een moment van eensgezindheid. Iedereen leek het erover eens te zijn dat je geen geweld gebruikt, ook niet wanneer je het niet eens bent met een bepaalde mening. Vrijheid van meningsuiting is een hoeksteen van onze samenleving en democratie.»

«Op dat moment van eensgezindheid volgden echter al snel andere stemmen. Zo kwamen er publieke debatten op gang rond de vraag van slachtofferschap. Zijn de slachtoffers de journalisten, de vrijheid van meningsuiting of zijn het net de daders zelf? Uit dat debat bleek dus dat er totaal geen eensgezindheid heerste over wat er in Frankrijk gebeurde was.»

Is dat gebrek aan eensgezindheid dan een probleem?

Beeckman: «Die tegenstellingen tonen een verschuiving in de idealen waar Charlie voor staat, die nog stammen uit de tijd van de

Verlichting. Die idealen zijn met de opkomst van het postmodernisme al overleden.»

«Daarnaast heb je mensen die van mening zijn dat je gematigd moet zijn zodat je andere mensen niet zal beledigen of kwetsen. Dat brengt ons bij het hele idee van de kwetsuur van het slachtofferschap, wat de laatste tien jaar veel sterker opgekomen is.»

Complotten

Is het complotdenken een gevolg van het kritische denken, typerend voor het postmodernisme?

Beeckman: «Ik denk dat er heel andere oorzaken zijn van het complotdenken, maar ik denk dat het postmoderne denkmodel dat zeker versterkt. Samenzweringstheorieën circuleren al eeuwen. Het postmoderne denken stimuleert de gedachte dat de echt kritische denker achter de verschijnselen moet kijken en op zoek moet gaan naar diepere, verborgen motieven.»

Bestaan zulke achterliggende motieven?

Beeckman: «Die motieven bespeurt deze criticus alleen bij de ander, nooit bij zichzelf. En die motieven hebben te maken met macht en eigenbelang. Als je die machtsmechanismen doorziet, zou je je kritische taak hebben vervuld. Het postmoderne denken bevat elementen die lijken op de houding van complotdenkers, vrees ik.»

«Het probleem bij complotdenken is dat je elke norm voor waarheid en waarachtigheid verlaat,

terwijl elke speculatie of associatie die je maakt even geldig lijkt als de versie die officieel wordt verteld.»

«Argwaan tegenover de overheid maakt deel uit van wat een kritische burger is. Een democratie heeft kritische burgers nodig. Maar als die kritische houding leidt tot een projectie van je eigen fantasie, heb je een immens probleem. Dat is exact onze situatie.»

Steve Jobs

U verwijst ook naar het werk van Ayn Rand. Wat vindt u zo interessant aan haar?

Beeckman: «Ik heb gemerkt dat veel mensen haar denkwijze aan-

nisme plaatst Rand een beeld van de held die zijn eigen norm is, aan niemand verantwoording aflegt en gelooft in zijn eigen kunnen. Een soort Steve Jobs dus. Dat is natuurlijk een aantrekkelijk beeld, maar niet realistisch.»

«Rand vertelt precies het tegenovergestelde van wat het postmoderne denken ons vertelt. Daarbij worden we juist bepaald door onze context. Je denkt dat je autonoom handelt en spreekt, maar er zijn altijd onbewuste motieven. Die onbewuste motieven doen denken aan onmacht. Rand is dan weer het beeld van de absolute macht. Het is niet toevallig dat Rand in deze tijd steeds aantrekkelijker is.»

Het is dus niet verkeerd om af en toe aan jezelf te vragen: “Wat zou Steve Jobs doen?”?

Beeckman: «We leven in een tijd waar er een enorme druk op de mens staat om zich aan te passen aan een norm. Iemand als Steve Jobs of Rand zegt dan: “Nee, ik bepaal zelf aan welke verwachtingen ik voldoe.” Daar zit wel een les in. We hebben het recht om bij onszelf na te gaan aan welke verwachtingen we eigenlijk willen voldoen.»

Het postmoderne denken heerst in het Westen. Toch is het ergens zo dat het Westen zijn waarden opdringt aan de rest van de wereld. Is dat niet hypocriet?

Beeckman: «Het westers imperialisme is natuurlijk een enorm probleem. Het is bovendien totaal

“Het postmoderne denken bevat elementen die lijken op de houding van complotdenkers”

trekkelijk vinden (*Rand is romanschrijver en neoliberal filosoof, red.*). We leven in een systeem waar veel mensen klagen over een anonieme bureaucratie. Tegenover dat vervelende controlemecha-

“Er is een probleem als je kritische houding leidt tot een projectie van je fantasie”

insequent. Ik denk dat burgers veel strenger moeten zijn ten opzichte van hun eigen overheden. Er moet een besef ontstaan dat wanneer overheden het verknoeien in Irak, Syrië of elders, het probleem tot bij ons komt.»

«Het is pas met de komst van de vluchtelingen dat we beseffen dat er ook een buitenland is en dat we wel degelijk enige verantwoordelijkheid hebben voor wat er daar allemaal gebeurt. Als wij, burgers, nalaten onze eigen leiders daarop aan te spreken, moeten we ook niet verstedd staan van een vluchtelingencrisis.»

«Dat is zowel macht als onmacht. Je kan er wel iets aan doen als je toont dat je waakzaam bent.»

EMOTIONELE GEZONDHEID VAN DE JEUGD GAAT ACHTERUIT

Hoe depressief zijn we echt?

“1 op 5 studenten heeft kans op depressie,” kopte De Standard een aantal weken geleden. “Studenten hebben het niet moeilijker dan hun leeftijdsgenoten,” corrigeert Ronny Bruffaerts, auteur van het rapport waarop de krant zich baseerde.

MARGOT DE BOECK EN SIMON LECLERCQ

“Het risico bij studenten is niet opmerkelijk hoger dan bij hun leeftijdsgenoten,” zegt Ronny Bruffaerts, psycholoog en professor aan de KU Leuven. Het probleem is nog groter dan eerst gedacht: “Opmerkelijk is dat de kans op emotionele problemen op latere leeftijd groter wordt naarmate iemand later geboren is. Iemand geboren in 1980 heeft een groter risico dan iemand die geboren is in 1970. Die lijn blijft stijgen en dat is een wereldwijd fenomeen.”

Verontrustend is dat er geen duidelijk antwoord bestaat op de vraag naar het waarom van die stijging. “We hebben geen duidelijke verklaring waarom dit zo is,” aldus Bruffaerts.

“Je wordt pas depressief als bepaalde zaken in de omgeving chronische stress veroorzaken”

HILDE SIJMONS, ANGSTSPECIALIST

Bruffaerts wijst op een aantal belangrijke nuances in de terminologie: “Risico op is niet hetzelfde als het hebben van een stoornis. Bovendien zijn

internationale vergelijkingen in de media verward met Leuvense schattingen.”

Strengere ouders

“De verhouding van “het risico op” ten opzichte van “het hebben” is in dit geval ongeveer 60 procent. Van de 20 procent mensen met een verhoogd risico zal dus 10 tot 12 procent effectief een angst- of depressiestoornis ontwikkelen,” benadrukt Bruffaerts.

“Risicofactoren zijn vooreerst genetisch. Bepaalde genvarianten maken je kwetsbaarder om, stressvol te reageren op negatieve levensgebeurtenissen, in vergelijking met andere,” licht Hilde Sijmons, jeugdpsychiater gespecialiseerd in angst-, dwang en stemmingsstoornissen, toe.

“Een tweede belangrijke factor is iemands temperament, of je manier van in het leven staan,” vervolgt Sijmons. “Dat kan positief zijn wanneer iemand veel vertrouwen heeft of negatief wanneer iemand overal mogelijke dreiging ziet. Gedeeltelijk is dit genetisch, maar het wordt ook mee beïnvloed door de omgeving.”

“Wanneer bijvoorbeeld je ouders je voortdurend waarschuwen voor mogelijke risico’s wordt het negatieve aspect in het temperament versterkt,” verduidelijkt ze.

Sijmons legt de nadruk op de combinatie van individuele factoren en omgevingsfactoren: “Het is niet omdat iemand kwetsbaar is, dat die depressief wordt. Je wordt pas depressief als bepaalde zaken in je omgeving voortdurende stress veroorzaken.”

Drukste faculteit

Jongeren lopen dus steeds meer risico op depressie, maar studenten zijn niet gevoeliger dan andere

leeftijdsgenoten. Een stresserende omgeving speelt wel een rol in het ontwikkelen van een depressie. Betekent dat dan dat er meer problemen zijn aan een faculteit zoals Geneeskunde, waar de druk op studenten erg hoog ligt?

Steven Stes, coördinator bij het Studentengezondheidscentrum van de KU Leuven analyseert: “Specifieke cijfers kleven op de verschillen tussen faculteiten is wat mij betreft onmogelijk.”

Al gelooft Stes dat er wel verschillen tussen faculteiten zijn: “Aan sommige faculteiten voelen studenten zich verplicht om veel aanzien te hebben op het vlak van jobmogelijkheden. Dat creëert een situatie waarin mensen die op faalervaringen botsen, sneller zullen denken dat ze er niet helemaal bij horen.”

“Het risico bij studenten is niet merkbaar hoger dan bij hun leeftijdsgenoten”

RONNY BRUFFAERTS, PSYCHOLOOG

Stes vervolgt: “Het ligt niet alleen aan de inhoud van de studie, maar ook aan de aantrekkingskracht die die heeft op het soort student. Mensen maken studiekeuzes die aansluiten bij hun karakter. Mensen die meer invoelend zijn, zullen makkelijker psychologie studeren. Mensen die wat rationeler zijn kiezen voor technische richtingen.”

Al lopen psychologen daarom niet meer risico op depressie dan de burgerlijk ingenieurs. “Als je meer geïsoleerd leeft, loop je ook een groter risico. Die mensen zullen ook in de ingenieursrichtingen op bepaalde problemen botsen,” besluit Stes.

1,4%

heeft ooit poging tot zelfdoding ondernomen

27,7%

weet niet wat te doen met emotionele problemen

12,9%

heeft al gedacht aan zelfdoding

23,1%

heeft klachten van angst en depressie gehad in het laatste jaar

VEEL VOORKOMENDE OORZAKEN VAN STRESS

Ziekte of overlijden van familie/vrienden

20%

Financiële problemen

20%

Relatiebreuk

19%

Conflicten met familie/vrienden

15%

1 jaar MindMates Luister, spreek, vraag

MindMates, de preventiecampagne van de KU Leuven rond mentale gezondheid, draaide vorig academiejaar een proefperiode. Nu gaat het initiatief officieel van start.

VINSENT NOLLET

Steeds meer studenten kampen met ernstige emotionele problemen. Om hen te helpen heeft het Studentengezondheidscentrum van de KU Leuven vorig academiejaar een brede preventiecampagne op poten gezet onder de naam MindMates.

MindMates rekent in haar opzet op medestudenten. “Als we zien dat zoveel studenten kampen met mentale problemen, is preventie hoognodig. Daarbij willen we de studenten actief laten participeren,” legt Marleen Gheldof, psychothera-

peute en projectverantwoordelijke van MindMates uit.

“Studenten hebben ook een belangrijke signaalfunctie,” vervolgt Gheldof. “Zij merken vaak als eerste op dat het minder goed gaat met een medestudent. We willen ervoor zorgen dat ze weten wat ze zélf kunnen doen en waar ze informatie vinden over verwijzing naar professionele hulp.”

Het project telt momenteel 10 buddies. Vooral de workshops zijn een groot succes en raken altijd al snel volzet. “De bedoeling is ook dat we studen-

ten kunnen bereiken met de campagnes en dat ze uit eigen beweging naar de activiteiten komen, zonder dat ze perse een buddy hebben,” getuigt Kathleen Nollet, die al een jaar buddy is.

Zinnvolle extra

“Er rust nu een duidelijk stigma op mentale problemen en geestelijke gezondheidszorg onder studenten en in de samenleving,” stelt Kathleen vast. “Wie ongelukkig is, heeft daar zelf schuld aan, want het leven zit toch vol met mogelijkheden, luidt het vaak.”

“Wat ik zo goed vind aan het project is dat het die luchtbel wil doorprikken en mentale gezondheid bespreekbaar wil maken. Ondertussen groei je zelf

ook als persoon,” concludeert Kathleen.

MindMates biedt geen finale oplossing, maar de concrete aandacht voor studenten die

“Als we zien dat zoveel studenten kampen met mentale problemen dan is preventie hoognodig”

MARLEEN GHELDOF, PROJECT-VERANTWOORDELIJKE

uitgaat van het project kan al veel uitmaken. “MindMates biedt studenten sociale steun en houvast op zo’n manier dat het meer helpt dan oppervlakkige sociale contacten,” zegt Mia Leijssen, hoogleraar psychologie.

“Het is vergelijkbaar met een goed gesprek met vrienden die het goed met je voorhebben en die de problemen niet uit de weg gaan,” legt Leijssen uit. “Zulke sociale relaties hebben een grote meerwaarde, maar volstaan niet voor wie kampt met ernstige problemen. Professionele hulp is daar noodzakelijk.”

Meer info over het project via: www.mindmates.be.

Sociaal

Back to the roots

CHRISTENDEMOCRATISCHE STUDENTEN

In de reeks "Back to the roots" gaan we op zoek naar de ideologische wortels van enkele Leuvense jongerenkringen. Deze week: De Christendemocratische studenten.

"Het is niet makkelijk om voluit voor het compromis te gaan"

Toben Braeckvelt, voorzitter van de Leuvense Christendemocratische studenten (CDS), gaat samen met nieuw lid Lore Baeten op zoek naar de ideologische pijlers van de tweede grootste partij van Vlaanderen.

TOBIAS GEERINCKX-RICE

Jullie liberale en socialistische voorgangers in deze reeks zijn al met de kernwoorden vrijheid en solidariteit gaan lopen. Wat schiet er voor jullie nog over?

Lore Baeten: «Ik denk dat *fraternité*, broederschap, het nauwst bij ons hart ligt. Begin met broederschap en bouw een samenleving waarin iedereen gelijk is, maar ook betrokken. Pas dan kan je over vrijheid beginnen spreken.»

"De C in onze naam is historisch gegroeid bij het ontstaan van CDS"

TOBEN BRAECKVELT,
VOORZITTER CDS LEUVEN

Toben Braeckvelt: «Vrijheid is er niet enkel voor het individu, maar voor de hele gemeenschap. Het individu versterkt de gemeenschap en de gemeenschap het individu. Samenwerken met anderen vind ik erg belangrijk. Vele handen maken licht werk, zoals men zegt.»

Is er een verschil tussen broederschap en solidariteit?

Baeten: «Onze christelijke visie. Broederschap betekent dat ik voor mijn naaste doe wat ik zou willen dat hij voor mij doet.»

"Naasteliefde is voor ons het belangrijkste"

TOBEN BRAECKVELT,
VOORZITTER CDS LEUVEN

Braeckvelt: «Naasteliefde, eigenlijk. Dat is voor ons het meest belangrijke. Er zijn arme mensen en rijke mensen, en wij pro-

CARTOON Pjotr Hubin

beren hen samen te brengen door hen samen te versterken. Als de rijken de armen helpen, krijgen ze het gevoel dat ze ook iets doen voor de maatschappij. Die nadruk op de gemeenschap zie je ook bij CD&V, in hun bereidheid om te streven naar solidariteit door samenwerking en compromis.»

Geens en Belet

We spreken nog geen vijf minuten en het woord "compromis" is al gevallen. Voor sommigen is dat een scheldwoord.

Baeten: «Het is een volwaardige ideologie! Voluit voor het compromis gaan klinkt makkelijk, maar is het niet altijd. Logisch nadenken en realistisch blijven is net heel moeilijk. Zeggen dat we alle vluchtelingen moeten buitengooien of net allemaal toelaten, bijvoorbeeld: dat is pas gemakkelijk.»

Braeckvelt: «Als je iets wil realiseren, moet je over de partijgrenzen heen kijken. Het compromismodel blijft voor ons het belangrijkste model dat er bestaat.»

Baeten: «De zwakte van sommige andere partijen is dat ze de mening van de bevolking overnemen. De meeste politici hebben echt wel een zeer grondige dossierkennis. Ivo Belet weet alles over zijn portefeuille...»

Braeckvelt: «Koen Geens weet alles over justitie.»

Baeten: «Daarom krijgt hij die post. Daarom is het zo belangrijk dat politici niet zomaar de mening van hun kiezers gaan verkondigen, maar ook opvoeders durven zijn. Geef mensen inzicht in de problematiek in plaats van hen af te wimpelen met simplistische antwoorden. Dat doet de politiek nog te weinig.»

Braeckvelt: «Daarom is het middenveld zo belangrijk voor CD&V. De partij krijgt veel informatie van dat middenveld, en geeft ook veel informatie terug. Zo probeert ze de mensen te sturen, al is dat een groot woord. Te helpen, eerder. Op die manier versterkt ze de hele gemeenschap.»

«Dat probeer ik als voorzitter van CDS ook te doen. In onze debatten brengen we zo veel mogelijk ideologieën samen,

zodat mensen kunnen kiezen welke hen het sterkst aan het hart liggen. Dat is de essentie van de christendemocratie. Niet één waarheid verkondigen, maar verschillende meningen samenbrengen om een visie te creëren. De weg van het centrum.»

Moslims in CDS

Jullie noemen jezelf met trots een centrubeweging...

Samen: «Ja!»

...maar wel steeds met de grote C van christelijk.

Braeckvelt: «(kort) De C in onze naam is historisch gegroeid bij het ontstaan van CDS.»

"Politici moeten de mensen opvoeden"

LORE BAETEN, CDS LEUVEN

Lore had het daarnet uitdrukkelijk over jullie christelijke visie.

Braeckvelt: «De meeste mensen beschouwen solidariteit niet meer als een christelijke waarde, maar het blijft wel een van de kernwaarden van het christendom. Je mag het enkel niet meer zo noemen, omdat alles ontzuild is.»

«Net zoals bij politieke partijen moet je naar andere godsdiensten durven kijken. Wij betrekken ook andere belangrijke religies, zoals het jodendom, het hindoeïsme en de moslims.»

Zijn er veel moslims binnen CDS?

Braeckvelt: «(stille) Niet dat ik weet.»

Baeten: «Wij vragen ook niet aan leden wat hun religie is. Je moet zelfs niet gelovig zijn.

Heel veel mensen die niet gelovig of zelfs overtuigd atheïst zijn voelen zich bij ons thuis.»

«De C in onze naam is een belangrijk deel van onze geschiedenis. Je mag nooit vergeten waar je vandaan komt. Christelijke waarden zoals broederschap zijn voor ons nog steeds essentieel. De kerkelijke waarden rond trouw en seksualiteit veel minder. Die zijn persoonlijk.»

Tot abortus of euthanasie ter sprake komt en het persoonlijke plots politiek wordt. Kunnen jullie dan nog om die kerkelijke waarden heen?

Braeckvelt: «Jazeker. Koning Boudewijn heeft bij de goedkeuring van de abortuswet (in 1990, red.) uit persoonlijke overtuiging even troonsafstand gedaan, en was een dag geen koning.»

Baeten: «In zo'n geval moeten zowel gelovigen als niet-gelovigen in dialoog treden over wat ze nu eigenlijk belangrijk vinden. We moeten vooral naar de maatschappij kijken, en niet enkel vanuit kerkelijke waarden reageren.»

«Bij thema's zoals euthanasie en abortus mag je zeker de ethische vragen niet uit het oog verliezen. Ethiek behoort ook tot onze ideologie, en houdt ons sterk bezig.»

Nu in boekhandel en webshops:
(ook als eBook)

De sociale dimensie van de opwarming

Nijssen & Walter

We dreigen te stranden op klimaat. Maar zijn verdeeld. Welke aanpak brengt onze waarden op één lijn en mobiliseert alle krachten?

www.socdim.info

SARAH MORRIS IN MUSEUM M

De alchemie van de stad

Leuven is een groot dorp, klinkt het weleens. Met de expo "Astros Hawk" van de Amerikaanse kunstenaar Sarah Morris in Museum M herbergt dat dorp plots een viertal wereldsteden.

ANNELEEN VAN KUYCK

Sarah Morris' oeuvre bestaat overwegend uit films en schilderijen. In *Strange Magic*, haar jongste film in M, danst de camera van wiegen- de grassprietjes naar prostituees in berenpak, van flesjes Dior naar de *workflow* van een architectenbureau. Beelden van de Eiffeltoren en de Seine nemen elke twijfel weg dat deze film over Parijs gaat.

Alle scènes baden in een hypnotiserende onverstoorbaarheid

De titel alludeert op de alchemistische versmelting van stedelijke processen en vertaalt zich in een indrukwekkend visueel spel van close-ups en onscherpe shots. Door de ritmische soundtrack baden alle scènes bovendien in een soort hypnotiserende onverstoorbaarheid.

Spektakel

Een abstractie van het alledaagse is evenzeer aan het werk in *Rio*. Onbeduidende taferelen, zoals een kat die zich in de drukte van mensenbenen begeeft, lijken te vervlakken tot de nervositeit die Rio de Janeiro eigen is.

In *Beijing* domineert dan weer de magie van het spektakel van de Olympische Spelen van 2008. Morris registreert de geoliede machine van trainende atleten en het poetspersoneel dat de laatste stofjes handmatig uit het tapijt plukt. De film

wordt tegelijk ook een portret van de veranderende Chinese cultuur.

Terwijl de kunstenaar opnames maakt, drogen haar schilderijen laag voor laag. Ook hier geldt de massacultuur van de stad als haar voornaamste inspiratiebron. De onpersoonlijke stijl van erg precieze kleurvlakken in hoogglanzende lakverf verraadt de invloed van het minimalisme.

Voor de muurschildering *MAQTA [Abu Dhabi]*, die Morris speciaal voor de bovenste zaal ontwierp, is indrukwekkend. Door de vensters in de ruimte genereert het werk bovendien een dialoog met de omgeving van het museum.

Fictie

De naadloze perfectie van Morris' werk staat evenwel niet ten dienste van een eenduidige bejubeling van het fenomeen stad. Tussen de soundtrack en de beelden in haar films heerst een ongemakkelijk hiaat: ondanks hun vertrouwdheid zijn de steden fictieve werelden, vatbaar voor tal van interpretaties.

Morris' oeuvre is dan ook vooral een onderzoek naar de stad als machtsmechanisme. Dat zo'n systeem ook kan falen, toont ze in de film *1972* door de ogen van Dr. Georg Sieber. Zijn focus op *crowd control* schoot onvermijdelijk tekort bij de terroristische aanslagen tijdens de Olympische Spelen in München.

Die kritische noot in combinatie met de essayistische stijl en energetische flux maakt Morris' werk boeiend en tijdloos.

"Astros Hawk" loopt nog tot 20 maart in Museum M.

FOTO'S Anneleen van Kuyck

Bjorn Melhus De beeldige theorie van de vrijheid

Een ritmische video op drie schermen die je doet daveren op de kadans van de neoliberale ideeën van Ayn Rand. Het is "The Theory of Freedom", verteld door Bjorn Melhus in STUK. Een installatie die je gevangen houdt.

EVELYNE VAN HECKE

Je loopt de zwarte expozaal van het STUK binnen en komt in een homecinema-achtige setting terecht. Vervolgens plof je jezelf enthousiast neer in één van de *bean bags* voor een ritmisch videospelletje van 13 minuten op drie schermen.

Een futuristische, filosofische muziekvideo komt op je af. Het is overweldigend, maar stap voor stap wordt je meegezogen in de kadans van de strijd van de vrijheid. Een wens die on vervuld blijft.

De Duits-Noorse Bjorn Melhus laat op zijn drie schermen een dialoog afspelen tussen een soort van SM-meesteres en het

Een futuristische, filosofische muziekvideo

koppel *Mister Freedom* en *Miss Independence*. "Teach them the theory of freedom," herhaalt ze keer op keer met een zweep in

de hand. Ze dringt de theorie aan iedereen op.

Het eindigt in een lachwekkende dans van een groep dodelijk zieke mannen. Werden ze dat van die opgedrongen *Theory of freedom*?

Neoliberale dictatuur

Die SM-meesteres blijkt de ideeën van Ayn Rand te verkondigen. Die Russisch-Amerikaanse filosofe legde met haar *Atlas Shrugged* een filosofische basis voor het neoliberale kapitalisme. In haar concept van objectivisme staat individueel geluk boven dat van de gemeenschap. Privatisering en volledige deregularisatie moeten redding bieden. Vrijheid, in theorie.

Net zoals de personages onder de sloef liggen bij de filosofie

van Ayn Rand, lig je als kijker onder de sloef bij de beelden. De installatie dicteert waar je moet kijken, waar je moet luisteren en wat je moet voelen in deze strakke, ritmische videografie. Het is benauwend.

Gelukkig kan je als kijker hier en daar ontladen met een streep humor

Gelukkig kan je als kijker hier en daar ontladen met een streep humor. Melhus lacht immers een beetje met die neoliberale kijk op de wereld. Best grappig toch dat Ayn Rand dacht dat we

vrij zouden worden en dat we in de realiteit slaven van de vrije markt geworden zijn? Op abstracte wijze toont Melhus dat aan. En je voelt wat hij bedoelt.

De installatie is een schermselving tussen identiteit, religie, kapitalisme en globalisatie. Een zeer herkenbaar gegeven voor iedereen die met open ogen in de wereld staat.

Melhus maakt er iets bevreemdend van. Hij plaatst je op een afstand van de realiteit, waardoor je die achteraf duidelijker ziet. Wanneer kunst dat bereikt, dan is het geslaagd.

De installatie is gratis te zien tot 6 december in de STUK expozaal, van dinsdag tot vrijdag van 18u tot 22u. In het weekend van 14u tot 18u.

Cultuur

Timmeren aan de weg

FREDERIK WILLEM DAEM

Je professionele weg uitstippelen in de culturele sector: het is een zware klus. Veto interviewt tweewekelijks jonge makers die dapper de laatste nagels in de muur slaan.

“Veel van mijn schrijven is het wachten om te schrijven”

De eerste druk van zijn kortverhalenbundel “Zelfs de vogels vallen” was meteen uitverkocht. Frederik Willem Daem is beloftevol schrijver, maar blijft met zijn voeten op de grond. “Bij het schrijverschap moet je altijd van nul beginnen.”

MARGOT DE BOECK

In je jeugd skatete en baskette je veel. Voelde je je toen ook al schrijver?

Frederik Willem Daem: «Nee, absoluut niet. Over andere schrijvers lees je dat ze altijd al geïnteresseerd waren in literatuur. Bij mij was het omgekeerd. Ik las echt niet graag. Ik was altijd die gast die zijn boekbesprekingen van het internet haalde.»

Je studeerde film. Wanneer ontdekte je dat je wilde schrijven?

Daem: «Tijdens mijn studie ben ik beginnen schrappen. Daar hou ik van of daar hou ik niet van. Uiteindelijk bleef schrijven over. Als filmregisseur moet je veel mensen samenbrengen en overtuigen van je visie. Mijn doel in het leven is een stressvrij bestaan te leiden. Bij het schrijven moet ik niemand zeggen wat hij moet doen en omgekeerd ook niet.»

“Ik was altijd die gast die zijn boekbesprekingen van het internet haalde”

Ontbreekt volgens jou in België een goede schrijfopleiding?

Daem: «Ik geloof dat schrijven een noodzaak moet zijn. Schrijven mag niet vermarkt worden, zodat je op je negentiende kan denken “ik wil schrijver worden,” je naar die lessen gaat en plots een schrijver bent.»

«Ik ben blij dat ik dat referentiekader van de literatuur mis. Dat zorgde ervoor dat ik nooit het gevoel had dat ik me moest meten met iemand.»

Je geeft zelf later vandaag wel een schrijfworkshop. Hoe pak je dat aan?

Daem: «In New York volgde ik dezelfde schrijfworkshop. Daar zaten mensen van verschillende slag, vaak zonder ambitie om schrijver te worden. Het had iets therapeutisch en dat was er net zo interessant aan.»

«Ik haal veel inspiratie uit het geven van die workshop. We werken met drie opdrachten waar we telkens 15 minuten over schrijven, zonder einddoel. Ik zeg altijd: “Schrijf gewoon een zin, dan een tweede en een derde”. Na de zesde zin denk je ineens, *fuck*, en plots heb je de insteek voor je verhaal.»

Geen citytrips

Je zegt dat je om te schrijven internet nodig hebt. Hoe werkt dat?

Daem: «Veel van mijn schrijven is het wachten om te schrijven. Dan doe ik onderzoek, broed ik op een idee, voeg ik dingetjes toe aan een docu-

ment. Dan vind je de juiste invalshoek, en dan begint het schrijven zelf. Dat is het moeilijkst.»

Het internet als inspiratiebron, dus?

Daem: «Inspiratie kan in alles zitten. Op de metro naar hier zaten vier gesluisde meisjes te bulderlachen. Hun gelach werkte zo aanstekelijk maar ik leek de enige te zijn die het zag. Als je daar schoonheid in probeert te vinden, kan je het in alles zien en anderen erop wijzen.»

«Niet dat literatuur noodzakelijk over schoonheid moet gaan. Ik wist namelijk niet dat ik donkere dingen schreef tot het eerste boek af was. Zeven van de tien personages sterven. Dat is niet opzettelijk, maar wel noodzakelijk voor het verhaal. Ook mijn nieuwe boek wordt een donkere, nihilistische wereld.»

Heb je literaire voorbeelden bij het schrijven?

Daem: «Mijn debuut gaat over idolatrie en het vieze kantje daaraan. Gevierd zijn is een ideaalbeeld geworden, maar dat is slechts een minderheid gegund. Ik worstel zelf ook met die vraag. Wanneer in het beste geval een bepaald licht op je geschenen wordt, zit je plots aan tafel uit te leggen wat je interessant vindt of wat je ambities zijn. Ik stoot dan meteen op een soort van vergankelijkheid.»

«Ik wil geen karikatuur worden. Naast een schrijver ben ik gewoon een mens die in de rij van de supermarkt staat. Dan lees je de interviews en zie je waar je jezelf herhaalt, en waar ze de nadruk op hebben gelegd. Dan denk ik: ik ben toch een karikatuur geworden van mezelf.»

«Ze moeten me niet meer vragen naar welke vijf citytrips ik nog wil doen. De media maken graag een product van je. Als je daar te veel op ingaat, word je een onderdeel van het systeem.»

“Voor mij is de stad een goedaardige tumor”

Je bent opgegroeid in Brussel en woonde een tijdje in New York. Welke invloed heeft de stad op je?

Daem: «We hebben een klein buitenverblijfje in de Ardennen. Als ik daar ben, denk ik vaak dat ik misschien iemand kan worden die hier tot rust komt. Maar na een halve dag word ik wat kribbig, want ik kan niet tegen eenzaamheid en verveling.»

«In de stad heb je dat niet. Daar is alles altijd in beweging. Dat is een syndroom van deze tijd, een soort tumor. Maar voor mij is dat een goedaardige tumor. Ik vind

FOTO Anneleen van Kuyck

heil in door de stad te wandelen en te denken aan alle mogelijkheden die mij omringen.»

Hilarische recensies

De eerste duizend exemplaren van je boek heb je in een marathonsessie gesigneerd. Wat was daar de bedoeling van?

Daem: «Ik wilde met de eerste exemplaren van mijn debuut tonen hoeveel uren in een boek kruipen. In die performance was het signeren een visuele herinnering daaraan. En die twaalf uur zijn niks in vergelijking met al het werk dat in het

“Ik heb het nodig om het mezelf moeilijk te maken”

boek is gekropen. Maar ik heb het nodig om het mezelf moeilijk te maken.»

«Ik ga nooit iemand zijn - en dat is ook mijn ondergang - die zijn pdf-versie gewoon kan opsturen naar de uitgever. Ik kan dat niet loslaten. Dat is lastig, want je neemt van alles op je wat je niet moet doen.»

Als je het moeilijk vindt om iets los te laten, valt kritiek op je werk je dan niet extra zwaar?

Daem: «Ik schrijf omdat ik wil schrijven. Onlangs stond er een recensie in de Metro. Wacht, ik heb ze hier liggen! (*springt op*). Ik hou ze bij, omdat ik ze hilarisch vind. Drie sterren. Ik denk: oké, drie op vijf, middelmatig. Er is niets mis met middelmatig te zijn. (*Leest de recensie voor*.) Dat is gewoon de achterflaptekst van mijn boek! Voor mij moet je me niet recenseren, maar doe er dan tenminste iets interessants mee.»

«Of de recensies nu goed zijn of niet, je moet dat volgende boek schrijven. Bij het schrijverschap moet je altijd van nul opnieuw beginnen.»

VOORBEREIDINGEN IFTF VAN START

Generatiekloof speelt kringen parten

Prijzenbeest Katechetika neemt dit jaar niet deel aan het Interfacultair Theaterfestival (IFTF). Ook Psychopeda en Politika worstelen met een overgangsjaar. Ondertussen gooit LOKO Cultuur de deuren open: de openingsavond wordt openbaar en de banden met CampusToneel worden aangehaald.

HEIDI VAN ROMPUY

Het is ondertussen al de twaalfde keer dat de kringtonelen in het voorjaar tegen elkaar zullen opnemen tijdens het Interfacultair Theaterfestival. De voorlopige teller staat op acht deelnemende kringen. "Al zijn wij nog niet honderd procent zeker," vertelt Lotte Clinckemalie, cultuurverantwoordelijke van Chemika. "We hebben een toneelverantwoordelijke, maar zoeken nog acteurs."

Opvallende afwezige dit jaar is Katechetika, die vorige editie met de prijzen voor Beste Stuk en Beste Regie aan de haal ging. "Katechetika kon al jaren rekenen op een vaste regisseur en een vaste ploeg acteurs," zegt toneelverantwoordelijke Ella Deweerdt, "Nu zij gestopt zijn, zitten we in een overgangsjaar. Door het komende jaar verschillende toneelworkshops te organiseren, hopen we een nieuwe generatie klaar te stomen voor 2016-2017. De toneeltraditie mag niet verloren gaan."

Katechetika is niet de enige kring die kampt met een generatiekloof. Ook Politika moet waarschijnlijk verstek laten gaan. "We zijn het momenteel nog aan het bekijken, maar binnen de oude garde is er weinig enthousiasme," vertelt cultuurverantwoordelijke Stien Gabriëls. "We moeten dus op zoek naar een nieuwe wind. Ik zit deze week samen met de toneelverantwoordelijke van vorig jaar in de hoop een oplossing te vinden."

Bij Psychopeda is de knoop wel al definitief doorgesneden. Ook zij doen dit jaar niet

mee. Te weinig tijd en te weinig enthousiasme, klinkt het bij het presidium van de Psychologische Kring.

Enkele namen minder dus op de affiche, al is er ook nieuw bloed. Medica doet mee, en dat is nog maar de tweede keer in de IFTF-geschiedenis. Na een eenmalige deelname in 2012, werd het opnieuw stil rond de medische kring.

Hoog tijd om daar verandering in te brengen, vindt toneelverantwoordelijke Maxim Hellyn: "Ik vond het erg jammer dat Medica niet meedeed aan het IFTF en nam daarom het initiatief om het kringtoneel opnieuw op te starten."

Openingsavond

Ondertussen zit ook LOKO Cultuur niet stil. Er staan namelijk enkele veranderingen op til. "Eerst en vooral willen we de openingsavond openbaar maken," deelt Cilia Gouwy mee, coördinator Cultuur van LOKO. "Tot nu toe was die enkel op uitnodiging, maar dat willen we veranderen."

"We hebben namelijk het gevoel dat IFTF nog niet bekend genoeg is bij de studenten. Door de openingsavond open te stellen en iedereen de kans te geven naar de *teasers* te komen kijken, hopen we het evenement toegankelijker te maken."

Toch blijkt niet iedereen onverveerd enthousiast. Kenneth Schenning, regisseur bij Historia, is sceptisch: "Op zich is het goed dat de *teasers* nu een breder publiek bereiken. Die extra reclame is zeker mooi meegenomen. De receptie achteraf zou

echter wel gesloten moeten blijven voor het publiek. Dat is principieel iets van de toneelkringen."

Ook bij Babylon klinkt kritiek: "De openingsreceptie is het moment waarop de kringen elkaar leren kennen. Als je meer mensen betreft, creëert dat een andere sfeer," vertelt toneelverantwoordelijke Leen Van Ende.

Open koers

Daarnaast wil LOKO Cultuur het komende jaar samenwerken met CampusToneel, het theatergezelschap van de KU Leuven voor studenten, personeel en alumni. "CampusToneel komt op de openingsavond hun stukken aan het publiek voorstellen. Daarnaast zullen ze aan de kringen een workshop techniek geven," vertelt Gouwy. "Ze doen echter niet mee aan de competitie, dat zou niet eerlijk zijn aangezien zij meer middelen hebben dan

"We moeten op zoek naar een nieuwe wind"

STIEN GABRIËLS,
CULTUURVERANTWOORDELIJKE
POLITIKA

de kringtonelen."

"Het was ons initiatief om de banden met het IFTF aan te halen," vertelt Sam Rijnders, artistiek leider van CampusToneel. "Met onze nieuwe ploeg willen we een meer open koers varen. Vroeger was CampusToneel iets te gesloten en niet echt bekend bij de gewone student."

Tot slot plant LOKO Cultuur ook een samenwerking met de internationale studenten in Leuven. Al botst de ploeg daar op een praktisch probleem. "Veel internationale studenten blijven maar een half jaar en dat maakt het niet gemakkelijk," analyseert Gouwy. "Toch denk ik dat we genoeg enthousiastelingen zullen vinden voor een Engelstalig stuk."

CulTip

Het culturele aanbod in Leuven is groot. Heel groot. Daarom schiet elke maand een Leuvense expert te hulp en maakt hij/zij een interessante selectie. Deze keer is het de beurt aan Sara Vertongen, theatermaakster en actrice bij het Leuvense theaterhuis het nieuwstedelijk, en docente op LUCA DRAMA (campus Lemmens).

Tip 1

5 tot 8 november
Kunstenfestival
Rode Hond
Leuven

"Het doelpubliek van het festival is in de eerste plaats families met kinderen, maar ook als je geen kind meer bent, valt hier veel te beleven. Een rollerdisco, een verjaardagsfeest met gratis taart, de voorstelling *Betogen van De Piepkies*, een expo over geluk in Museum M en nog veel meer."

"Als ik maar één vertoning mag selecteren, kies ik voor de Belgisch-Franse animatiefilm *Phantom Boy*. Een bloedmooie film die elke middag van het festival te zien is in Cinema Zed. Ik zag hem vorige week al op het Filmfest in Gent aangezien mijn dochterje een van de stemmen vertolkt."

"Het is een "ambachtelijke" tekenfilm die stilistisch naar detectives uit de jaren vijftig refereert. Bovendien vergaarden de makers reeds bekendheid met het Oscargenomineerde *Van de kat geen kwaad*. Wie het toch niet ziet zitten om naar een kinderfilm te gaan kijken, kan alsnog uit een selectie andere Belgische films kiezen."

FOTO Jimmy Kets

Tip 2

4 november
Chantal Acda
STUK

"In het voorprogramma speelt *Dead man's Orchestra*, het project van Youri Van Uffelen. Nadien volgt Chantal Acda. Twee straffe muzikanten waar ik al verschillende keren mee heb mogen samenwerken in voorstellingen. Beide hebben bij gebrek aan een beter woord een romantische, dromerige stijl die toch *keihard* binnenkomt."

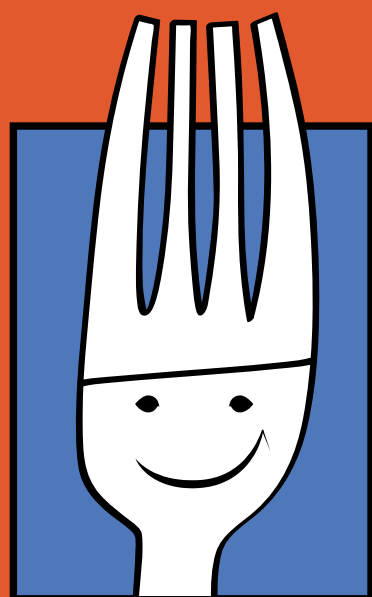
Tip 3

19 -21 november
Dagen zonder data
OPEK

"Deze voorstelling van *Jessa & het nieuwstedelijk* werd gemaakt naar aanleiding van Jessa's eigen 9/11-ervaring in New York. Daarnaast baseert ze zich ook op interviews van oorlogsveteranen en -slachtoffers." "Een straffe solovertoning over hoe lang oorlog een impact heeft op een leven. Het laat zien wat gebeurt wanneer de ergste storm is gaan liggen en alles weer "normaal" zou moeten zijn. Met onder meer fantastisch videowerk van Julie Declercq." (cd)

FOTO Simon Leclercq

ALMA

Alma Menu

Week van 2 tot 6 november

	Alma is gesloten op maandag 2 november.	
Dinsdag	Koninginnenhapje €4,30 (A1, A2, A3, GHB) Spaghetti bolognaise €3,20/€4,30 (A3) Varkensblokjes op Sri Lankaanse wijze met groentenrijst €5,50 (A1, A2, A3, GHB) Steak met bearnaise en boontjes €6,00 (A1, A2, A3, GHB) Kaaskroketten met wortelen en champignons (V) € 3,20 (A1, A2, A3, GHB)	
Woensdag	Koninginnenhapje €4,30 (A3) Spaghetti bolognaise €3,20/€4,30 (A1, A2, A3, GHB) Quornburger met Kongolese saus (pikante tomatensaus) (V) €4,30 (A1, A2, A3, GHB) Gebakken visfilet met Hollandse saus en spinazie €6,00 (A1, A2, A3, GHB) Gepaneerde kipfilet met witloof in roomsaus en krieltjes €5,50 (A1, A2, A3, GHB)	
Donderdag	Casarecci €5,50 (A2) Kalkoenstoverij met patersbier, groentenmengeling en dennenappeltjes €6,00 (A2) Koninginnenhapje €4,30 (A1, A3, GHB) Spaghetti bolognaise €3,20/€4,30 (A3) Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree (V) €6,00 (A1, A3, GHB) Pollakhaasje (vis) met bieslooksous en romanesco groenten €3,20 (A1, A2, A3, GHB) Tomaat met ebly, quorn gehakt en Provençaalse saus (A2) Wienerschnitzel met mosterdsaus en pastinaak €5,50 (A1, A3, GHB)	
Vrijdag	Koninginnenhapje €4,30 (A2, A3) Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree (V) €6,00 (A2) Wienerschnitzel met mosterdsaus en pastinaak €5,50 (A2) Casarecci €5,50 (A1, GHB) Kalkoenstoverij met patersbier, groentenmengeling en dennenappeltjes €6,00 (A1, A3, GHB) Tomaat met ebly, quorn gehakt en Provençaalse saus (V) €4,30 (A1, A3, GHB) Hamburger met groentekrans €3,20 (A1, A3, GHB)	

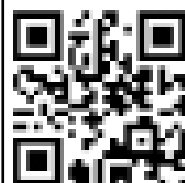
A1 = Alma 1
A2 = Alma 2
A3 = Alma 3
GHB = Gasthuisberg
V = Vegetarische schotel

Alma heeft een NIEUWE website! Neem eens een kijkje op www.alma.be. Ook Alma zit op sociale media. Volg ons op Facebook om op de hoogte te blijven van al onze acties!

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be!

KULEUGEN

Satirische rubriek

Limo wint prijs voor gebruiksvriendelijkheid

De Internationale Bibliotheekbezoekersbond (IBBB) heeft een prijs uitgereikt aan de KU Leuven voor de interfacultaire catalogus Limo. Voorzitter van de bond, professor Radziwiłł van de universiteit van Vilnius, roemt de website. "Het is ongelooflijk hoe de KU Leuven een catalogus kan maken die zó vlekkeloos werkt!" aldus de Litouwer.

Limo liet alle andere catalogi mijlenver achter zich. Volgens de bond is vooral het loginsysteem ongeëvenaard. "Wie zich inlogt, blijft daarna niet ingelogd. Je moet je dus steeds opnieuw inloggen. Dat is briljant! Uniek op de wereld!" jubelt Radziwiłł, "Zo houd je de gebrui-

kers bezig met de catalogus en leren ze er steeds beter mee werken! Plus maximale veiligheid!"

Rector Rik Torfs neemt de prijs met een waanzinnige grijns in ontvangst: "We hebben ons uiterste best gedaan om Limo snel en overzichtelijk te maken. Het is een enorm compliment dat onze inzet wordt gezien door zo'n belangrijke instantie als de IBBB!" Torfs zegde toe dat hij er persoonlijk voor zal zorgen dat Limo de beste catalogus blijft.

Maarten Kuitenbrenser, student internationaal recht, was het oneens met het oordeel van Radziwiłł. "Ik haat Limo!" riep hij, terwijl hij

zijn laptop uit zijn raam gooide. (jm)

Rector Torfs kwam voor de gelegenheid met zijn mini-Limosine naar de plechtigheid.

Rik Torfs @torfsrik · Oct 30
Antwerpen. Heerlijke stad, waar het woord primeert op de waarheid en bescheidenheid grootspraak is.

[View translation](#)

RETWEETS 12 FAVORITES 15

Rik Torfs @torfsrik · Oct 23
"Vakbond stopt met wegblokkades na tweede sterfgeval." Één dode volstond niet.

[View translation](#)

RETWEETS 155 FAVORITES 93

Torfs is een echte Twitterkampioen. Welke van de volgende tweets is echter niet van de rector? Mail het juiste antwoord naar veto@veto.be en win geen prijs.

Rik Torfs @torfsrik · Oct 19
Volmaakte mensen hebben weinig begrip voor onvolmaakte. Dat verdient weinig begrip.

[View translation](#)

RETWEETS 23 FAVORITES 27

Nieuwe verbinding met campus KULAK

Ingehuldigd i.s.m. Vlaams Belang

VETO'S MUIL 'N GO

Vrijdag, 7 uur 's ochtends, 7 Oaks. Het begin van iets moois. Jij keek wat scheel van de drank, ik voelde mij nogal misselijk van het teveel aan Tequila shotjes. Ik keek bijna in jouw ogen en wist meteen dat je me wilde. Jammer genoeg viel ik toen flauw. Stuur je me snel een mailtje? Tequilalovertje1234@yahoo.com.

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 42 - Nummer 6
Maandag 1 november 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Roderik "Frigobeheer voor Veto.inc." De Turck

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot "Taartenbakker" De

Boeck
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Kalina "Ik heb er geen: blijven doorvechten" De Blauwe, Paul-Emmanuel "Oevel" Demeyere, Quinten "Portugal" Evens, Simon "Huisman worden" Grymonprez, Karel "Nespresso, what else?" Peeters, Heidi "Daar moet ik even over nadenken" Van Rompuy, Jasper "Roeselare" Van Loy

Schrijvers:
Naomi "Bestuurder worden bij KVHV" Bonny, Thomas "Bernie 2016" Cliquet, Charlotte "Toch maar wonen in die caravan" D'Eer, Emma "Goudvis" D'Haene, Lien "Boeken schrijven" De Proost, Charlotte "Eddie Aikau" De

Roo, Tobias "Naastenliefde" Geerinckx-Rice, Pjotr Hubin, Simon Leclercq, Joes "Het ongeijkte" Minis, Vinsent "Voor De Morgen werken" Nollet, Sophia "Spuutwater" Van Ballaert, Evelyne "Ik ben alternatief" Van Hecke, Anneleen "De realiteit" van Kuyck, Winand "Alma" Van Meerbeek, Rosalie "Model worden" Waelen

Fotografen:
Simon "Rock ster" Leclercq, Bart "Apotheker worden" Heleven, Vincent "Nieuwe schoenen kopen" Peeters, Bavo "Veto-distributeur worden" Nys, Anneleen van Kuyck, Karolien "verzint maar iets" Wilmots

Tekenaars: Guillaume "MLG Pro" Deprez, Pjotr "COMMUNISME" Hubin, Sam "Films

maken" De Winter, Karolien "Breinaalden" Favoreel, Simon Leclercq

Dtp:
Margot De Boeck, Roderik De Turck, Tim "Hard wegrennen" van Eijzeren

Eindredactie:
Margot De Boeck, Karel Peeters, Paul-Emmanuel Demeyere, Jasper Van Loy, Quinten Evens, Roderik De Turck, Kalina De Blauwe, Hanne "Wenen in een hoekje" Van Espen

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38
Drukkerij:
Coldset Printing Partners

(Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnement?
Wil u ook elke week Veto in de bus? Mail dan uw adres naar margot@veto.be en schrijf 11 euro over op rekeningnummer BE80 0010 9597 1977

Meedoen?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, jouw alternatief) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Craig Calhoun

“Er is altijd een alternatief”

Al jaren onderzoekt Craig Calhoun, directeur van de London School of Economics (LSE), solidariteit en prestigedrang. Een reflectie over hoe fatalisme vermeden kan worden.

THOMAS CLIQUET EN RODERIK DE TURCK

Wat betekent solidariteit voor u en vanwaar komt het?

Craig Calhoun:

«Solidariteit wordt gedefinieerd door de manieren waarop mensen verbonden zijn met elkaar en hoe mensen een band creëren. Je hebt solidariteit in een sociale beweging, solidariteit met de derde wereld en solidariteit in de samenleving. Het gaat allemaal om banden creëren. Solidariteitsbanden houden de maatschappij bij elkaar.»

Is er geen verschil tussen solidariteit vandaag en 200 jaar geleden? Vandaag lijkt solidariteit voorwaardelijk, zeker met de sociale media.

Calhoun: «Dat is niet het volledige verhaal. Solidariteit is inderdaad achteruit gegaan wat betreft de letterlijke verbondenheid. Vroege gemeenschappen waren veel hechter. Iedereen kende iedereen en op verschillende manieren. Je ging werken met dezelfde mensen als degenen waarmee je naar de kerk ging. Er zijn niet veel van die gemeenschappen meer vandaag. In de plaats zijn er wel andere soorten gemeenschappen bijgekomen.»

«Of je het nu leuk vindt of niet, je maakt deel uit van deze netwerken. Zo kan je niet reizen zonder paspoort of identiteitskaart. De definitie van solidariteit komt het best naar voren in het gemeenschapsleven van kleine dorpen in het verleden.»

“Universiteiten zijn prestige-economieën geworden, gefocust op rankings, niet op geld”

«Vandaag heb je veel meer soorten gemeenschappen. Mensen zijn verbonden met elkaar door een gezamenlijke interesse voor bijvoorbeeld muziek. Het maakt ook niet uit of je aan de andere kant van de oceaan woont om bevriend

te zijn met mensen. Dat was vroeger niet mogelijk.»

Collegegeld

Wordt solidariteit niet ondermijnd door de hoge inschrijvingsgelden in Engeland?

Calhoun: «Absoluut. Studenten zijn genooddaakt jobs te kiezen die hen in staat stellen hun schulden terug te betalen. Het is echter niet gemakkelijk om die evolutie te keren. Universiteiten zitten in voortdurende competitie met elkaar. Dat zorgt ervoor dat de kosten naar omhoog worden gestuwd, om tegemoet te komen aan de onderzoeksvaardigheden.»

«We zouden onze reputatie verliezen als we te veel focussen op het lesgeven aan studenten en minder op onderzoek. Dat zou als paradoxaal gevolg hebben dat studenten recht hebben op minder goede jobs. We zitten nu eenmaal in een kapitalistisch marktsysteem.»

Dit jaar stegen de inschrijvingsgelden in België. Veel studenten vinden dat er geen alternatief is.

Calhoun: «Wat je daar zegt, is heel belangrijk. Er is altijd een alternatief. Als de sociologie één taak heeft, is het kennis verzamelen over alle keuzes die je kan maken. Politieke beslissingen zijn op een bepaald ogenblik genomen en kunnen bijgevolg veranderen.»

«Margaret Thatcher zei dat er geen alternatieven waren, dat is dodelijk voor

Rankings

In maart bezetten sommige van uw studenten een lokaal voor enkele dagen, als protest tegen het winstbejag en bureaucratische zakenmodel van het hoger onderwijs. Gaat u akkoord met hun vaststellingen?

Calhoun: «Ze hadden gelijk het probleem aan te kaarten, maar hun ideeën om het op te lossen waren onrealistisch. In tegenstelling tot anderen die hen wilden arresteren, had ik sympathie voor hen. Waarin hadden ze ongelijk? We maken eigenlijk helemaal geen winst. Het systeem dwingt ons daar niet toe.»

«Wel gaat het erom hoe de kansen worden verdeeld. Eigenlijk zijn we zoals een liefdadigheidsinstelling. We geven meer geld weg dan er binnenkomt. Maar zelfs al maak je geen winst, toch kan je de op prestigegerichte economie niet ontvluchten. Dus de situatie is nog erger dan die studenten dachten.»

«De LSE kan zelf geen beleid voeren om het probleem op te lossen, dat kan alleen de nationale regering. Als ik morgen gratis onderwijs aankondig, zou ik niet enkel ontslagen worden, maar zou de LSE binnen drie jaar bankroet zijn. Er is een politieke beweging nodig om het systeem ten gronde te veranderen.»

Onbewust is iedereen bezig met de variabelen achter de rankings in plaats van met de kwaliteit van het onderwijs zelf. Is dat niet absurd?

Calhoun: «We moeten ons verantwoordelijk maken, en het is niet slecht dat er een empirische vaststelling is in de vorm van de rankings. Het is niet goed dat het meteen gegoten wordt in een eendimensionale hiërarchie. Cambridge en Oxford aan de top, dan de LSE, etc.»

«De reductie tot een simpele hiërarchie is niet juist omdat nummer tien niet noodzakelijk beter is dan nummer twintig. De rankings blijken uiteindelijk heel sterk gelinkt aan de inschrijvingsgelden.»

Om dat tegen te gaan, is er een brede politieke beweging nodig. Die doet echter nergens op. Hoe kan je het systeem veranderen?

Calhoun: «Het meest opvallende aan de laatste zeven of acht jaar is dat er geen beweging is. Je hebt Podemos en Syriza, maar dat zijn nationale

“Het socialisme is zijn momentum kwijtgeraakt”

FOTO Simon Leclercq

bewegingen, die gaan het internationale systeem niet kunnen wijzigen. In het migratievraagstuk is Angela Merkel het meest progressief, wie had dat kunnen denken?»

«In elke andere crisis was er een socialistische tegenreactie. Maar het socialisme is vandaag in diskrediet. Het is de eerste keer in 150 jaar dat er geen socialistisch alternatief is gefocust op solidariteit.»

Pijnlijke stilte

Hebben we links nodig?

Calhoun: «Er is kritiek nodig op het beleid. Het oude links heeft niet meer de juiste ideeën, maar we moeten kijken naar wat mogelijk is in het belang van sociale rechtvaardigheid en solidariteit.»

«Ik heb een socialistische achtergrond en zie veel zwakheden in het socialistische discours. Vakbonden vormen niet langer de basis van de

beweging. Ze zijn ofwel heel zwak of enkel gefocust op het beschermen van de arbeidersklasse.»

«Socialisme is zijn momentum kwijtgeraakt. Misschien kan een verstandiger iemand dan ik het heruitvinden, maar ik zie dat niet meteen gebeuren. Wel zijn er vandaag veel anarchistische initiatieven die jonge mensen aantrekken. Je hebt heel veel alternatieve economieën in de steden.»

«Op het nationale vlak heb je geen krachtige bewegingen meer. Op het stadsniveau gaan mensen de besparingen wel tegen door te experimenteren met nieuwe economieën. Ze zijn vaak antisocialistisch, omdat ze socialisten zien als saaie bureaucraten.»

Zit er een structurele fout in ons onderwijssysteem dat te gefocust is op competitie?

Calhoun: «Ik ga akkoord, maar onderschat de kracht

van reacties niet. In de jaren zestig reageerde men tegen de conformistische en conservatieve jaren vijftig, toen niemand durfde praten over WOII. Er was alleen pijnlijke stilte over de belangrijkste gebeurtenis in die jaren. Dat ontplofte in de jaren zestig in de eis voor publieke openheid over maatschappelijke thema's. Ik geef de hoop niet op dat er opnieuw zoiets gebeurt, maar het zal niet gemakkelijk zijn.»

«We hebben vooral gesproken over wat er in Europa gebeurt, maar vergeten dat andere regio's ook heel competitief zijn. Ik ben benieuwd vanwaar de volgende reactie zal komen. Mijn geld zet ik in op de ontwikkelingswereld. Wij in het Westen voelen ons veel te comfortabel en zijn daarom niet geneigd om nieuwe en creatieve dingen te ondernemen.»